

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

AUCTARIUM
LEXICI GRÆCI SCHNEIDERIANI

EXAMINI PUBLICO

IN SCHOLA RANDRUSIENSI

MENSE SEPTEMBRI ANN. MDCCCXXXI INSTITUENDO

PRÆLUSURUS SCRIPSIT

H. M. FLEMMER,

RECTOR SCHOLÆ.

PARTICULA II, LITERAS B ET Γ CONTINENS.

**Statens pædagogiske Studiesamling
København V.**

HAUNIÆ.

TYPIB. EXCUDERAT F. FRITJOF DE TENGNAGEL.

Reviseret af Dr. Th. S. Hill.

MONITUM.

Mirabuntur fortasse, qui hunc libellum viderint, quid sit, cur particula secunda nomen in fronte gerat, quum tamen prima nunquam ad eos hinc perlata sit. Verum hoc factum est ideo, quod priori anno, quum nondum ad Scholæ Randrusiensis regimen provectus essem, e Schola Slaglosiana, ubi Collegæ Primarii munereungebar, facta a Rectore potestate in publicum emisi, quæ ad literam A supplendam et emendandam collegeram. Cæterum in hoc opusculo elaborando nihil aliud quam antea, secutus sum; ut primum vocabula in Schneideri Lexico omissa indagarem, quibus asteriscum præfixi; tum addubitata vel rariora certis et pluribus scriptorum locis confirmarem; denique significationes, si opus videretur, accuratius, quam a Schneidero factum erat, explicarem et errores refutarem.

Præfationis loco præmisi oratiunculam, quam inter muneris auspiciandi solemnium habui, non quod inde ullam eloquentiæ doctrinæ gloriolam aucuper, sed quod haud ingratum lectoribus me facturum spero, si proposuero quasi normam illam et regulam, qua mutuum parentum, præceptorum et discipulorum necessitudinem dirigendam existimem. Vale Lector, nostrisque rebus fave!

*Viri illustrissimi, amplissimi, summe venerabiles,
consultissimi, doctissimi, omnium ordinum quotquot
adestis, æstumatissimi, optimi!*

Rite sunt peracta omnia. Liceat tamen adhuc paucis vos morari, quo et grati animi exstet documentum, et muneri mei initia benevolentiae hominum commendentur. Primum itaque, ea qua par est observantia, Te salutabo, vir summe Venerande, Dioeceseos Arhusiensis Episcopo, Paludan Möller, quem miro rerum nexu ita mecum conjunxit summum illud numen, quo cuncta reguntur, ut eodem tempore, fere eodem die et puncto horae me per fluctus ferrent ventus ad novum munus capessendum, Tu urbem illam intrares, unde res sacras hujus provinciae, utinam per longam annorum seriem, sis moderaturus. Tanta semper fuit ecclesiae et scholae conjunctio, tam arctum vinculum, tauta necessitudo, ut impium esset, nisi Tibi nos et nostra commendata esse vellemus. Ab ecclesia prodiit olim schola, sub ejus umbra latitabat, ejus ope se tutabatur; etiamnunc sperat hac se tutela posse defendere.

Matrem augustam et venerandam suspicit pia et vercunda filia; modesta prece rogat, ut sinu quasi et gremio se foveat: Tu optime Præsul! pro illa spondebis neque falles spem nostram, qua favori tuo et curæ res nostras traditas esse et commendatas confidimus.

Vos vero optimi Viri, quos Regis clementissimi voluntas, quos officiorum vinculum et communia studia mihi addiderunt collegas gratos et jucundos, quibus tandem modis efficiamus, ut hoc tanto beneficio non indigni videamur? Qua ope scholam nostram in id fastigium evchamus, ut quasi jure quodam suo possit locum inter suum cæteras ejusdem laudis cupidus tueri, et mereri favorem eorum virorum, quos Regis sapientia rerum scholasticarum præsidēs et moderatores esse voluit? Numne opus ut longo sermone hoc vobis explicarem et acta agerem, quum non solum ipsi bene sciatis, quæ, quanta, quam gravia officia nobis incumbant, sed re et usu edocti jam diu his officiis satisfaciatis. Liceat potius id facere, quo magis inclinatus animus; liceat publice profari, quid vobis jam debeam, quot et quantis nominibus me vobis obstrictum sentiam. Vestra peritia, vestra doctrina, vestra benevolentia adjutus potui nova et insueta muneris officia, si non optime, at tamen sine insigni errore perficere; iisdem præsiidiis fultus optima quæcunqve de futuro tempore spero. Rogo, ut quemadmodum benevolo animo me advenientem et ignotum vobis recepistis, ita pergatis mecum scholæ nostræ commoda concordii studio augere, atqve amicitiam vestram, qua

conabor me non indignum præstare, mihi ne denegetis. Neque miraberis, Vir doctissimi et æstumatissime, qui jam per plura decennia huic scholæ præfuisti, nunc otio senectuti debito frueris, si Te in eorum numero pono, quos publice alloquendos et salutandos existimem. Qua tu me benevolentia, tibi succedentem, prosecutus sis, et tu nosti et ego semper gratus agnoscam. Liceat mihi diu consiliis tuis amicis uti; ne inideas mihi egregia tua experientia per longam annorum seriem cumparata, ad augendam schola nostræ salutem frui. Quemadmodum nauta, qui, diu cum fluctibus conflictatus, tandem exoptatum portum ingressus est, non sine cura quadam prospicit eum, qui in aperto mari fluctibus jactatur, metuens, ne ventis debeat ludibrium; ita et tu propitiis oculis prosequeris me jam mediis rerum undis immersum, et bona vota facies, ut tandem superato maris æstu salvus in tutum portum me recipiam.

Parentes discipulorum omnesque rerum scholasticarum fautores! Num quis mirabitur, si et Vos compellat oratio mea? Num quem potuit justius? Num cui potius debeo velle laborem nostrum placere? Nemo nescit eorum, quorum est pueros edocere, quantum adjumentum positum sit in proborum et sapientium parentum cura, quantum detrimentum rebus scholasticis afferre possit parentum sive negligentia sive imprudentia. Date Vos nobis fidenti animo administratos et adjuutores; nolite unquam committere, ut liberi vestra culpa fiant pejores, quum nos me-

liores eos reddere studeamus. Humanos magistrorum errores humaniter condonate, atque humanæ naturæ limitibus, quæ nihil unquam ab omni parte perfectum tulit, non malevolentia et improbitati imputate. Haud raro audiui parentes bonos illos quidem, sed parum prudentes, qui de iniquitate magistrorum et crudelitate conqvererentur; atque miseruit me, non magistrorum, quibus sufficit conscientia, sed parentum, qui talia audiant. Qui si meminissent præceptum illud, *μηδενὶ μηδεμίαν εἶναι παιδευσιν παρὰ τοῦ μὴ ἀρέσκοντος*; et lenius de nobis judicassent, et saltem intempestivum suum iudicium a discipulorum auribus arcuissent. Vos facietis prudentius; intelligetis, vanum esse omnem nostrum laborem, nisi vos habeamus fautores et adjuutores. Vos nobis conciliari, vestram fidem mereri, vobis studia nostra probare, summo opere allaboramus. Sit persvasum vobis et animis infixum, scholam nihil aliud spectare, nihil aliud sibi habere propositum, quam ut eorum salutem, qui merito vobis sunt cari, confirmet et augeat. Hoc si teneatis, læti non deerunt fructus.

Vos vero jam alloquor, o carissima capita, dilectissimi pueri et adolescentes, quos parentum cura nobis tradidit erudiendos. Utinam possem totum animum vobis effundere et intima pectoris sensa aperire, ut intelligeretis, quam cari sitis nobis. Nunc, quoniam id non datur, et necesse est verborum ambagibus id describere, quod tenero animi sensu sit percipiendum, desistam potius id

conari, quod bene fieri non potest; amorem meum non verbis audietis, sed re et factis cognoscetis. Nolite putare, si quando severior vobis videbor, me idcirco minus vos diligere. Nolo acerbos Orbilios, vi et minis et verberibus in miseros pueros sævientes; sed multo minus volo dulces istos magistellos, qui crustis et pomis pueros venantur, qui mellitis placentis stomachos corrumpunt, non pane, non cibis firmioribus alunt et corrorant. Reputate quantas procellas olim adulti in rerum tempestatibus sitis adituri, quibus vitæ fluctibus conflictaturi. Ut hos possitis firmo et forti animo superare, ut fortunæ superbæ liberi et erecti responsare, ideo vos severiore disciplina educamus et similes sumus parentibus piis, qui præceptum illud divinum de liberorum vitiis mature castigandis prudenti et salubri consilio sequuntur. Qui vestrum consideratiores sitis, sponte intelligetis, quo spectat disciplina illa nostra sobria, seria, severa; intelligetis, vos vitæ, non scholæ discere; intelligetis, forti animo opus esse, si quis velit vitæ laboribus non frangi, malis, quæ ab humana conditione non possunt separari, non succumbere. Sentietis, quo amoris ardore, quam grato animo debeatis magistrorum studia remunerari. Non auro illi et vili lucro illecti, non gloriolæ splendore inescati ad hunc docendi laborem accedunt. Non tantis terrenis bonis compensantur vigiliæ nostræ et curæ; neque vero postulamus, ut talis merces nobis referatur. Postulamus præmium, nobis longe majus ad adipiscendum, vobis longe facilius ad tribuendum; po-

stulamus animum gratum et amorem, postulamus vos ipsos. Largimini aurum et honores, pauperes videbimur nobis; date vos nobis, et regibus erimus ditiores.

Summus ille deus, quem pia mente respicimus omnes, a quo omnia nostra pendent, servet vos illæsos et integros omnes vitæ errores, per omnes procellas, quæ vobis in juventutis æstu impendent, et imprudentem secum rapiunt præcipitem. Ducat ille vos certa et placida manu per hos anfractus et salebras viarum, ut ne pedem offendantis, ut ne labamini. Summo suo numine vos confirmet, ut juventutis florem castum et illibatum, non contaminatum vitiorum sordibus in seram usque senectutem deducatis, ut olim, albescentibus capillis et extinctis oculorum ignibus, eorum annorum, qui transierunt, sine poenitentia meminisse possitis.

Larga beneficia ille ex inexhausto gratiæ suæ fonte in hanc scholam faciat redundare; sapientiam suam et gratiam largiatur illustrissimis scholæ nostræ præsidibus et patronis; tueatur patriam, almam matrem; tueatur regem optimum, patrem patriæ. Dixi.

Supplementa particulæ primæ

- ad. pag. 5. Ἀβασανίστως. Hoc Adv. præter Dionys. Halic. habet Schol. Pind. Ol. II, 116, pag. 78 Boeckh.
- ad. pag. 6. Ἀβοήθητος. Schneid. ἀμαρτύρως. Habet hanc vocem Euphorion ap. Schol. Pind. Ol. VIII, 41.
- ad. pag. 8. * Ἀγγελεύς, nuntius. Schol. Pind. Ol. IV, 3, pag. 112 Boeckh.
- ad. pag. 9. Ἀγῆ. Schneid. ex Arato v. 668, ubi tamen nunc ἀγῆ legitur. Exemplum dabo Pind. Pyth. II, 82, Boeckh.: σαίνων ποτὶ πάντας, ἀγὰν πάγῃ διαπλέκει, de adulatore callido. Ad quem locum Boeckhius in notis criticis: „ἀγῆ est inflexus, curvatura, ut serpentis, ut caudæ animalium adulatorio mimo agitataæ, ut fractæ in litore undæ,” etc.
- ad. pag. 12. Ἀγρυξία. Schneid. ἀμαρτύρως. Fragm. Pind. 253., pag. 678 Boeckh.: νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξία δέδονται οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.
- ad. pag. 12. Ἀγχόνη. Distingvunt Grammatici inter ἀγχορή et ἀγχόνη. Schol. Eurip. Androm. 800 Matthiæ: τί διαφέρει ἀγχόνη καὶ ἀγχορή; ἀγχόνη τὸ σχοινίον, ἀγχορή δὲ ὀξείτως αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Etymol. M. 194, 49: ἀγχόνη τὸ σχοινίον· ἐπὶ δὲ τοῦ πράγματος ὀξύνεται. Schol. Aristop. Acharn. 125: ἀγχορη. ἡ διαφορὰ τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ τόνῳ. ὀξυτόνως μὲν γὰρ τὸ εἶδος τοῦ πάθους· βαρυτόνως δὲ τὸ σχοινίον καὶ ὁ βρόχος.
- ad. pag. 13. Ἀδιάπταιστος. Hierocl. Pyth. adde Schol. Pind. Ol. I, 171 pag. 46, fin. Boeckh.: ἀδιάπταιστὸν σοι τὴν εὐδαιμονίαν φυλάττει, inconcussam tibi servat felicitatem.

- ad. pag. 13. Ἀδέξιος, sinister, infelix. Schol. Pind. Ol. VIII, 53, ἀδέξιον τέρας, infaustum omen. Id. Schol. Ol. XII, 14: προσδοκῆσας ἐκ τοῦ κατὰ Κρήτην πολέμου καὶ τῆς φουγῆς ἀδέξια τὰ μελλόντα, δι' εὐτυχίαν πολλῆν ἕστερον δόξαν ἐκτήσατο. Sermo est de homine patria exsule, qui postea Olympia vicit.
- ad. pag. 14. Ἀδιόρθωτος. Præter Cic. etiam Schol. Pind. Ol. II, 102, pag. 76. Boeckh. hoc vocabulo utitur ad explicandum quid sit ἀπάλαμνοι φρένες.
- ad. pag. 16. Ἀήτης, Schneid. ex Homero, nullo loco appposito. Vide Il. XIV, 254; Od. IV, 567; IX, 139; Hesiod. Opp. et D. 619, 643, 673; Orphei Argonaut. 1356; Quint. Calab. VIII, 59; quibus tamen locis omnibus nihil obstat, quo minus possit ἀῆται, ἀήτας et ἀήταις a Nominativo ἡ ἀήτη derivari. Sed Il. XV, 626 legitur ἀνέμοιο δεινὸς ἀήτης. Xenoph. Ephes. III, 2: μεγάλη πνεύσαντος ἀήτου. Orphei Argonaut. 500, vulgata χειμερίοισιν ἀήταις, sed Hermannus edidit χειμερίησιν ἀέλλαις. Ibidem v. 632: αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὀθόνας ἀκάτου πλήρωσεν ἀήτης. Theocrit. XXII, 9: χαλεπαῖς ἐνεκρωσεν ἀήταις. Quint. Calab. III, 700: Ζεφύροιο λάβρον ἀήτην. III, 714: μέγ' ἐκτελείουτες ἀτειρεές ἔργον ἀῆται. VII, 133: φοβούμεναι αἰνὸν ἀήτην. XIV, 594: επισπέρχοντος ἀήτεω. Leonidas Tarentinus in Anthol. Græc. Tom. I, pag. 177, carmen LXXXVIII, 1: ἦν δ' ἄρ' αῆτης, ὡς ἐμὲ, τοῖς Ἀἰδέω προσπελάσῃ λιμέσι. Cfr. Zonar. Lexic. pag. 57: ἀήτης· ὁ ἄνεμος. Eustath. Il. I. pag. 427, 34: ἀήτης· αὐτὸς ὁ ἄνεμος. Odys. E. pag. 1547, 17: ἀήτης· ἡ προὴ τοῦ ἀνέμου.
- ad. pag. 17. Ἀθλιβος, non pressus, immunis malorum. Schol. Pind. Ol. II, 111, pag. 78 Boeckh.: ἀπονέστερον· ἄθλιβον, ἄλυπον.
- ad. pag. 17. Ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν, subito illum e vita excessisse. Vit. Pind. pag. 6, Boeckh. Tom. II.
- ad. pag. 18. * Αἰδέστικός, venerabilis. Schol. Pind. Ol. XIII, 163: αἰδεστικούς τε καὶ αἰδεσίμους αὐτοὺς ποίει.

- ad. pag. 20. *Αἶτος*. Ap. Pind. loco a Schneid. laudato non est *αἶτος* sed *αἶτει*, quod Boeckh. recte ut Imperf. Verbi *αἰτέω* explicat, affirmans, vocem *αἶτος* nunquam usquam a Græco homine nec prolatam nec auditam nec intellectam esse.
- ad. pag. 22. *Ἀκαμπτos*, inexorabilis. Schol. Pind. Ol. XI, 113, Boeckh.: *ἄκαμπτos θάνατος*.
- ad. pag. 22.. *Ἀκαταμάχητος*. Antonini loco adde Schol. Pind. Ol. II, 146; Pyth. II, 138; III, 55.
- ad. pag. 22. **Ἀκατάστρεπτος*, qui nequit debellari. Schol. Pind. Ol, 146, pag. 82, Boeckh.
- ad. pag. 23. **Ἀκληρονόμητος* i. q. *ἀκλήρωτος*. Schol. Pind. Ol. VII. 108, pag. 175, Boeckh.
- ad. pag. 23. *Ἀκμηνος*. „Vox sola hac rhapsodia et trinis præter hunc locis. 207, 320, 346 obvia.” Heynius ad Il. XIX, 163. Mirum, quod Passowius in Lexico duos ex his locis omittit.
- ad. pag. 24. **Ἀκοπίατος*, i. q. *ἀκοπίστος*, Schol. Pind. Ol. II, 109, pag. 77; Nem. IV, 155, pag. 460, quo loco vide Boeckhii disputationem.
- ad. pag. 27. *Ἀλεξίκακος*. Schol. Pind. Ol. IX, 143 *ἀλεξίκακος τῶν ἀνέμων* i. q. *ἀλεξάνεμος*.
- ad. pag. 34. *Ἀμόλυντος*. Musonio Stobæi adde Schol. Pind, Ol. IV, 25 pag. 114 Boeckh. *τὸ καθαρώτατον καὶ ἀμόλυντον*.
- ad. pag. 34. *Ἀμπελοφάγος* Schneid. *ἀμαρτύρως*. Strabo XIII, pag. 407, Siebenkees: *φθαρτικὸς τῶν ἀμπελοφάγων ἰπῶν*.
- ad. pag. 36. *Ἀμφοτεροδέξιος*. Eustath. et Erotian. Gloss. adde Schol. Pind. Ol. VI, 27, pag. 134, Boeckh.
- ad. pag. 38. *Ἀναζωόω*. Eustath. auctoritati adde Schol. Pind. I, 38, pag. 31 init. Boeckh.: *συγκεκλωσμένον ἦν αὐτῷ (τῷ Πέλοπι) παρὰ τῆς τύχης αὐθις ἀναζωοθῆναι*.
- ad. pag. 38. **Ἀνακαμπτικός*. Eustath. II, pag. 1107 adn. fin.: *ὁ τῶν πνευμάτων ἀνακαμπτικὸς διακλωνισμὸς*.

- ad. pag. 38. **Ἀνακλήρωσις*, repetita sortitio, et **ἀναμερίσμος*, repetita distributio, voces a Schol. Pind. Ol. VII, 110, confictæ ad explicandam falsam lectionem *ἄμπαλον*. Vide Boeckh. not. crit. ad hunc locum. Videntur tamen illæ analogiæ formatae (cfr. *ἀναδασμός* et similia), si vel *ἄμπαλος* nulla analogia nitatur. Hæc enim vox, quæ ante Boeckh. hoc uno loco legebatur, non Græca est, et Boeckhins recte legit *ἄμ πάλον μέλ-λεν θέμεν*, ut *ἄμ* sive *ἀνὰ* pertineat ad *θέμεν*.
- ad. pag. 40. **Ἀνάροθρος*, inarticulate. Etym. M. pag. 187, 38: τὸ ὑπὸ τρόμον ἤχεῖν τοὺς ὀδόντας καὶ ἀνάροθρος λέγειν.
- ad. pag. 41. *Ἀναρρόφησις*. Loco a me laudato adde glossema ad Pind. Ol. IX, 56, Boeckh., vol. I, pag. 399: *ἀνάποσιν ἀναρρόφησιν*. Cfr. Schol. Ol. IX, 72.
- ad. pag. 44. **Ἀνδραδέλφη*, glos. Zonar. pag. 419.
- ad. pag. 45. **Ἀνέκτισις* i. q. *ποινή*. Schol. Pind. Pyth. I, 112.
- ad. pag. 45. *Ἀνεέργητος*. Clement. et Sext. Empir. adde Schol. Pind. Ol. I, 118, pag. 40; II, 31, pag. 65, Boeckh.
- ad. pag. 45. *Ἀνεπίγνωστος*. Schol. Pind. Ol. VI, 111, pag. 146, Boeckh.: *ψευδέων ἀνεπίγνωστος*, mendaciorum nescius.
- ad. pag. 46. *Ἀνεπίδεικτος*. Hanc vocem Schneider e solo Gregorio Nazianzeno laudat, apud quem est: *quæ se non ostentat, non jactat*. Alio sensu occurrit ap. Schol. Pind. Ol. II, 121 et 122, pag. 78, Boeckh., quo loco significat id, quod monstrari et prævideri nequit: *ἀνεπίδεικτον καὶ θεοῖς πόνον ἔχουσι; ὃ ἔστιν, οὐδὲ ὑπὸ θεῶν προοραθῆναι δυνάμενον*.
- ad. pag. 46. *Ἀνεπιστρόφως*. Schol. Pind. Ol. VIII, 95 ad verba illa *Ἄϊδα τοι λάδεται: τοῦ θανάτου ἐπιλανθάνεται, ἀνεπιστρόφως ἔχει αὐτοῦ*.
- ad. pag. 47. *Ἀνθηρότης*. Loco e Schol. Pind. Ol. X, 74 accedat alter ex eodem IX, 72 Boeckh.: *ἐπαίνει δὲ*

- οἶνον μὲν πολυετῆ, ἄνθη δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνθηρότητα, λάμπροτητα ἕντων νεωτέρων.
- ad. pag. 47. * Ἀνθρωποφθόρος i. q. ἀνθρωποκτόνοι. Etym. M. 214, 57.
- ad. pag. 51. Ἀντιβοάω. Josepho adde Schol. Pind. Ol. II, 154 pag. 83 Boeckh.: οἱ κόρακες... πρὸς τὸν αἰτὸν ἀντιβοῶντες, bis.
- ad. pag. 52. * Ἀντιμετάδοσις, mutua μετάδοσις. Schol. Apoll. Rhodii IV, 308: Ἴονιον τὸν Ἀδρίαν λέγει κατὰ ἀντιμετάδοσιν ὀνόματος. ἐπεὶ γὰρ συνάπτει ὁ Ἀδρίας τῷ Ἰονίῳ, διὰ τοῦτο ποτὲ μὲν τὸν Ἀδρίαν Ἰόνιον, ποτὲ δὲ τὸν Ἰόνιον Ἀδρίαν καλοῦσι.
- ad. pag. 52. * Ἀντιπαθέω i. q. ἀντιπάσχω Nr. 2. Schol. Pind. pag. 13, Lin. 7. Boeckh.: ἰστέον ὅτι ἀντιπαθεῖ τῷ τροχαίῳ ὁ Ἰαμβος. Cfr. pag. 16 med.
- ad. pag. 53. * Ἀξιοθαύματος, i. q. ἀξιοθαύμαστος, Glossæ interlin. Pind. Ol. I, 43, pag. 53 Boeckh. Quem vide ad hunc Pind. locum de Adject. θαύματος.
- ad. pag. 56. Ἀπεικόνισμα. Loco ex Ep. Socr. adde Anecd. Bekkeri pag. 223, 17: βρέτη ἀπεικονίσματα.
- ad. pag. 57. * Ἀπέλασις i. q. ἀπελασία. Schol. Pind. Ol. II, 148, pag. 83, Boeckh.
- Ἀποδοτικός. Loco quem laudavi adde Schol. Apoll. Rhod. III, 441: τὸ δὲ ἐπεὶ μεσσηγῶς εἰτίας ἀποδοτικόν ἐστι.
- ad. pag. 59. * Ἀπματομεγέθης, immensus. Schol. Apollon. Rhod. III, 42: ἐκ τοῦ χάσματος ἀναγέρονται διάπυροι λίθοι ἀπματομεγέθεις.
- ad. pag. 60. * Ἀποθανατίζω, immortalem reddo. Zonar. Lex. 400: προαίρεσις μὲν οὐκ ἐστὶ τῶν ἀδυνάτων, βούλησις δ' ἐστὶ τούτων· οἷον εἴ τις εἴποι βούλεσθαι ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἀποθανασθῆναι. τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἀρτίως ἀδύνατον. Cfr. Etym. Gud. pag. 588, 35. Et Schol. Apoll. Rhodii IV, 301, οἱ θεοὶ ἀπεθανάτισαν αὐτόν. Quo loco cfr. Schäfer.
- ad. pag. 61. * Ἀπόρρευσις (sic) i. q. ἀπορρῦσις, Schol. Apollon. Rhod. II, 978.

- ad. pag. 62. * *Ἀποσοβήτικος*, ad abigendum aptus, Schol. Pind. Ol. IX, 143: *φάρμακον εὐδιανόν, ἀντὶ τοῦ ἀποσοβητικὸν τῶν προῶν τῶν ψυχρῶν*. Hinc vindicatur, quodammodo Substant. *ἀποσοβητῆς* s. *ἀποσοβητήρ* contra dubitationem Schneideri, quoniam Adjectiva in *ικος* desinentia solent ad Substantivum in *ης* desinens referri.
- ad. pag. 62. *Ἀποσυλάω*. Aliam formam *ἀποσυλέω* sive *ἀποσυλόω* dat argumentum Pyth. Pind. pag. 297 fin. Boeckh.: *πολλὰ τῶν Κρῖσσαιῶν ἐργάζομένων ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας καὶ ἀποσυλοῦντων τοὺς ἐπὶ τὸ χρηστήριον βαδίζοντας*.
- ad. pag. 63. * *Ἀπροσκόπτως*, sine offensione pedis; Schol. Pind. Ol. III, 33, pag. 97 fin. Boeckh.
- ad. pag. 64. *Ἀραιόσαρκος*. Hippocratis auctoritati accedat Athenæus l. VII, pag. 288, cap. 31.
- ad. pag. 67. *Ἀρτιγενειάζω*. Huic voci, ex epigrammate ap. Murator. desumptæ, sed Schneidero improbatæ auctoritatem tamen addit *ἀρτιγένειος γνόος* ex Analect. Brunck. et vox *ἀρτίχρους*, quam novo exemplo confirmabo e Schol. Theocr. V, 3: *Πύρρος ὁ ἀρτίχρους ὁ ἤδη πωγωνίτης*.
- ad. pag. 68. * „*Ἀσβεστώδης*, tofus,” Gloss. Labb.; et * *ἀσβέστωσις* i. q. *κονιάσις*, Hesych. s. v. *κονιάσις*; et * *ἀσβεστήριοι* s. v. *κονιαταί*.
- ad. pag. 68. *Ἀσκίαστος*. Scholiastæ Soph. accedat Schol. Pind. Ol. III, 35 et 42.
- ad. pag. 68. Locum Etym. M. de voce *ἀσπιδίσκος* repetiit Schol. Hom. Il. V, 743.
- ad. pag. 68. *Ἀστειέομαι*. Schol. Aristoph. adde Scholion ad Pind. Ol. II, 44, pag. 67 Boeckh.
- ad. pag. 69. * *Ἀστεροειδῶς*. Schol. Homeri in ed. Heyniana vol. V, pag. 713 *ἀστεροειδῶς λάμπειν*. Eadem verba ap. Eustath. Il. pag. 599, 36.
- ad. pag. 69. * *Ἀστραψις*. Phot. Lexic. pag. 182: *μαρμαρυγή, ἄστραψις, λαμπηδών*.

- ad. pag. 71. * *Ἀσυνάντητος*. Schol. Apollon. Rhod. I, 1141: οἱ δὲ φασὶν Ἀνταίαν αὐτὴν ὅτι ἀλιτάνευτος καὶ ἀσυνάντητός ἐστι. Hinc confirmatur quoque ἀλιτάνευτος, cujus non nisi unum exemplum novit Schneider. Schäf. ad Apoll. Rhod. Schol. auctor est, vocem ἀσυνάντητος etiam in Hesychio legi.
- ad. pag. 71. *Ἀσυννεφής*, Hæc vox, quam Schneider in Theophr. de vent. pag. 404 falsam lectionem pronuntiat, confirmatur per Schol. Pind. Ol. I, 11, pag. 26 ante med: ὅτε γὰρ ἀσυννεφής ἐστὶν ὁ οὐρανός, τότε ἢ τοῦ ἡλίου δείκνυται θερμότης.
- ad. pag. 71. *Ἀτόλμητος*, non ferendus. Pind. Isthm. VIII, 19, adde Schol. Pind. Ol. VI, 65: Ἀτλάτου (πά-
θας) περὶ τοῦ προδηλωμένου ἀτολήτου ὄντος, ἢ ἦν οὐκ ἂν τις ῥαδίως ἐνέγκαι διὰ τὴν ὕβριν.
- ad. pag. 72. * *Ἀυθόρμητος*, qui proprio impetu movetur. Gloss. interlinear. Pind. Ol. I, 33, pag. 49, Boeckh.
- ad. pag. 72. *Ἀυάτη*, Æol. pro ἄτη. Adde Pind. Pyth. II, 28 Boeckh., quem vide in notis criticis ad hunc locum.
- ad. pag. 73. *Ἀυτόκλητος*. Platonis loco adde Schol. Pind. Ol. II, 138, pag. 81, Boeckh.
- ad. pag. 76. * *Ἄφρυκτος*, non tostus. Hanc lectionem in Strabone l. XV, pag. 35, Siebenk. dat unus codex, probatam editori, quamvis non in textum receptam.
- ad. pag. 76. * *Ἄφρυκτοτραγόπους*. Etym. Gud. pag. 108, 1: Βενέτικος ἀγας (sic!) γένος, ἀφρυκτοτραγό-
πους, τρυχηνόθριξ κονδόσταλος, ὀλιγάληθος, ἀπλησία-
στος χριστιανοῖς, οὐκ ἔχων βύσιν ἐν γῆ διαίγειν ἀλλ' οἰκῶν
ἐν βορβόρω θαλάσσης. Mira compositio! Sed cui non veniunt in mentem similes compositiones ex Aristophane haud paucæ? Et seriores sibi in talibus placuisse, innumeris Tzetæ locis in Chiliadibus doceri potest. Nihil aliud significat, nisi ἄφρυκτος καὶ τραγόπους. Duo

sequentia Adjectiva non intelligo. *Ολιγάληθος*, parum verax, accedat Lexicis.

ad. pag. 76. *Ἀφυπνώω*, obdormisco. Loco, quem posui e Tzetz; adde Schol. Pind. Pyth. I, 10 et 109.

ad. pag. 76. * *Ἀχόρηγος*, supellectile destitutus. Schol. Pind. Ol. II, 96, pag. 75 Boeckh.: *ἀχόρηγος ὄν δια τὸ πένης εἶναι.*

ad. pag. 76. * *Ἀχώματος*, molibus sive aggeribus carens. Schol: Pind. Ol. VI, 158, pag. 153 Boeckh.: *αὕτη δέ (ἢ Ὀστύγια) ἐστὶ προσεχῆς ταῖς Συρακούσαις νῆσος καὶ ἀχώματος.*

ad. pag. 76. * *Ἀψηλάφητος* i. q. *ἄψανστος*. Schol. Pind. Ol. VI, 87, pag. 141 post med. Boeckh.

- * **Βάαξ**, μαλακός. Zonar. pag. 368. Videtur emendandum esse βάβαξ.
- * Βαβακίνος. εἶδος χύτρας. Suid. Hesych. Aliam præterea formam, βακίνος, suppeditat Zonar. pag. 369.
- * Βάβακος. Hesych. βάβακοι ὑπὸ Ἡλείων τέττιγες, ὑπὸ Πορτικῶν δὲ βάτραχοι. Cfr. βάβαξ, loqvax.
- Βαβάκτης, saltator. Huc pertinet glossa in Anecd. Bekk. pag. 223, 31: βαβάκτης ὑμνωδός, ὀρχηστής, κρουγαστής, μαριώδης. Ultima vox confirmat usum hujus vocabuli ap. Cornutum de Baccho, similiter ut ἐνθουσιῶν in glossa præcedente ad βάβαξ. Cfr. Zonar. pag. 367. Cratinus Etym. M. pag. 183: χῆριτε χουσόκερω βαβάκτα κήλων Παν. Locus, qui ap. Orionem Archilocho tribuitur, ap. Etym. M. Aristophanis est. Etym. Gud. pag. 101, 35 et 102, 34 scribit βάβεξ, et priore loco exhibet aliam formam βαβέαξ, quas formas etymologiæ causa ipse effinxit.
- * Βάβαλον· κρουγασον. Λάωνες. Hesych. Est igitur a verbo Laconico βαβάλω. Cfr. βαβάξω.
- * Βάβαλον· αἰδοῖον. Hesych. Sed postea idem: βάμβαλον· ἱμάτιον, καὶ τὸ αἰδοῖον Φρύγες. Et: βάμβαλα· χειμερινὰ ἱμάτια.
- * Βαβήρ. ὁ Ἄρης. Hesych. Interpretes ad idioma Pamphyliorum referunt. Cfr. Heraclidem ap. Eustath. Odys. 1654, 20.
- * Βαβρηῖν· ἐπόστασις ἐλαίου, φαξ. Hesych.
- * Βάβυλας. ἢ πηλὸς ἢ βάθρον ἢ βῆμα καὶ ὄνομα κύριον, Zonar. pag. 367. Suid. s. v. Editor Zonaræ laudat e

- Cyrillo ms. βαβὺς, βόρβος, πηλός. Hesychius: βαβύας βόρβορος, πηλός.
- * Βαβύρτας ὁ παράμωρος. Hesych. Annotant Interpp., *baburrus* ap. Isidor. dici pro stulto et inepto.
- * Βαγαῖος μάταιος. Hesych.
- * Βαγαρόν, γλιαρόν. Λάκωνες. Hesych.
- * Βάγιον, μέγα. Suid. Hesych. Zonar. pag. 375. Vix quidquam aliud est, quam ἄγιον, quemadmodum βάγος ap. Hesych. i. q. ἄγος, et βάδομαι (ἀγαπῶ) i. q. ἄδομαι ap. Zonar. et Hesych., atque innumeræ aliæ voces, quas longum est referre.
- * Βαδελεγεῖ, ἀμέλγει, Hesych. Sed βαδελαιγεῖ Zonar. pag. 377, cum quo teste Tittmanno, consentit Cyrillus ms.
- * Βάθις, υἱός, Hesych. Sed Suid. βάδιος, υἱός. Βαθιστικός. Aristoph. Ran. 127.
- * Βαθακῆσαι ζῆσαι. Zonar. pag. 377. Editor jubet conferre Hesych s. v. βαθακίζειν. Sed hic innenio: βαθακίζων κακῶς ἔρπων. Quod quomodo ad vocem βαθακῆσαι explicandam faciat, non intelligo.
- * Βάθμη, i. q. βαθμός, Etym. Gud. pag. 102, 37.
- * Βαθμός· παρὰ τοῖς στρατηγικοῖς ἢ ἐφ' ἓνα τῆς φάλαγγος στάσις. Etym. M. pag. 184. Anonymus pro βαθμός emendat βάθος. Sed repugnant sequentia, quoniam ἢ ἐφ' ἓνα στάσις, cujus rationem explicat Schweigh. ad Polyb. I, 26, 13, minime potest βάθους nomine vocari; tum vero Anecd. Bekk., pag. 224, 1, ubi eadem iisdem verbis leguntur. Quæ sequuntur: βαθμοί..... οὐ παρὰ τοῖς στρατηγοῖς δίφροι, corrupta sunt; Hesych. habet παρὰ τραγικοῖς.
- * Βαθυκομάω, sum βαθυκόμης. Zonar. Lex. pag. 377.
- * Βαθύπλοκος. Eunapius pag. 89, 5: καὶ ῥηθήσεται γε ἴσως ἕτερα τούτων πολυπλευνέστερα καὶ βαθυπλοκιώτερα πρὸς ἀπιστίαν, "et quidem alia dicentur his adhuc falsiora atque ab obtinenda fide remotiora."
- Βαθύπλουτος, Schneid. ex Æschylo. Novit hanc vocem Phrynicus. Bekk. pag. 31, 8. Cf. Suid. s. v.

* Βαθυπυθμήν, *magno fundamento innixus*. Etym. M. pag. 696, 34. Opponitur ἀπυθμήν.

* Βαθύσκοτος, Tzetz. Chil. X, 294 βαθύσκοτος θυέλλα, *atra procella*.

* Βαθύσοφος, *valde sapiens*. Etym. M. 233, 44, βαθύσοφον, ἔμπειρον, ἀκριβές.

* Βαῖβυξ. Choerob. in Anecd. Bekk. pag. 1352: βαίβυκες λέγονται οἱ πελεκαῖνες.

* Βαιδυμήν ἄροτριῶν. Plesych. Sed mox idem βαιτρέειν, ἄροτριῶν. Quæ forma verisimilior.

Βαίνω. βεβηκῶς ap. Agathiam 266, 14; 229, 18, *certus, firmus*. Cfr. Menand. Constantinopolit. 430, 10. Βεβηκέναι, ap. Agathiam 160, 5, et sæpius, *permanere*. Astius, Comment. in Plat. Tom. I, pag. 477: "Constat, βεβηκέναι, pedem fixisse, dici quæ insistent, innituntur, firme stant, et in universum, quæ stant." Auctoribus, quos laudat, addi poterat Suid. s. v. βέβηκεν et βεβηκός, et Etym. Gud. pag. 107, 4: βεβήκει, ἠδραστο, πεπύρωστο. Aliam notionem verbi βαίνειν discimus ex Antiatticista Bekkeri pag. 85, 21: βαίνειν φασὶν ἐπὶ τοῦ ἔνθμοῦ, ὡς λέγομεν βῆθι τὸν στίχον τόνδε. Est *rhythmicè pronuntiare*.

* Βαίολον. Etym. M. pag. 196, 33: Πανύσις τὰ πεδία βαίολα λέγει. Sed Schol. Homeri Il. A. 591 ap. Valckenaer de Schol. ad Hom. ineditis: ὁ Πανύσις τὰ πέδιλα βίολα λέγει, quam glossam Bekker. in suam edit. Schol. Hom. non recepit. Suidas, Æmil. Porti Tom. I. pag. 554: βίολα πέδιλα, ὑποδήματα. Eadem Zonaras pag. 389, ad quem locum vide Tittmann in addendis.

Βαίτη. Ex Antiatticista Bekkeri pag. 84, 31 suspicari licet, hanc vocem non fuisse origine Græcam. Ita enim ille: βαίτας οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν καλοῦσι τὰς δορὰς τῶν αἰγῶν. Quamquam enim non barbari Asiæ incolæ, sed Græci indicari videntur, probabile tamen est, hos ab illis hanc denominationem accepisse.

- * Βαίτιον· βοτάνη ξιμερῆς δικτάβνω ἤγουν γλήχωνι. Hesych.
- * Βαιτύκη· τὸ τύμπανον. Zonar. Lex. pag. 374. Suid. s. v. Βαίτυλος. Prisciani auctoritati accedant Anecd. Bekk. pag. 224, 10: Βαίτυλος, λίθος· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ δοθεὶς τῷ Κρόνῳ ἀντὶ τοῦ Διὸς. Vide Nitsch Mythol. Lexic. s. v. Abadir. Zonar. Lex. pag. 371: Βαίτυλος· λίθος γενόμενος κατὰ τὸν Λίβανον, τὸ ὄρος τῆς Ἡλιουπόλειως. Cfr. Etym. M. pag. 192, 56, ubi vide not. pag. 785. Etym. Gud. nihil aliud, nisi: βαίτυλος, ὁ ἐσπαργανωμένος λίθος.
- * Βαιτύξ, i. q. βδέλλα. Anecd. Bekk. pag. 1199 adv. fin. βαῖτυξ, βαιτύγος. σημαίνει δὲ τὴν βδέλλαν, ὡς Ὁρος ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ φησί. Consentit Hesych. s. v.
- * Βαιτών καὶ βαιτάς· ἀντὶ τοῦ μωρὸς ἢ μωρά. Antiatt. Bekk. pag. 84, 17. Hesych. βαιτάς· εὐτελής γυνή· ἀρχαία δὲ ἢ λέξις. Et alio loco: βαιτῶνα· τὸν εὐτελεῖ ἄνδρα.
- Βαιών i. q. βλέννος, Schneid. ἀμαρτύρως. Auctorem dabo Epicharmum ap. Athenæum l. VII. 10, et ap. Zonar. Lex. 371, quo loco affertur proverbium de guloso homine: μή μοι βαιών κακὸς ἰχθύς. Zonar. l. l. observat, hanc vocem scribi et δξύτόνως et βαρντόνως.
- * Βαιῶτις. Ἀφροδίτη παρὰ Συρακουσίοις. Hesych.
- * Βάκαλ, porcus, Callimach. ap. Choerob. in Anecd. Bekk. pag. 1174 adv. fin. τινὲς ἠθέλησαν τὸ λ τελικὸν λέγειν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ἐπεὶδὴ τὸ βάκαλ κλινόμενον εὐρέθη ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ τέκνα σὺ μὲν βακαλες.
- * Βακίας· βόρβορος, πηλός, ὑπὸ Ταραντίνων. Etym. M. pag. 186, 1. Hesych: βακοίαις, πηλός.
- * Βακκάριος, ungenti Species. Photii Biblioth. p. 532, b, 15, Bekk. Cfr. Schneid. in βάκκαρις.
- Βακτηρεύω. Nicetæ auctoritati adde Zonar. Lex. pag. 377. Βακύλιον· κύμβαλον. Zonar. Lex. 375. Suid. s. v.
- * Βακχῦν· ἐστεφανῶσθαι κισσῶ, Hesych. Est igitur βακχῦν, i. q. βακχεύω.

- * Βακχασμός, debacchatio. Photii Bibl. p. 144, a, 16, Bekk. βακχασμὸν ἀνεγείρων.
- * Βακχεύτρια, ἢ, Baccha, Mænas; Anecd. Bekk. p. 225, 4. Hesychius habet Βακχεία ἑορτὴ Διονύσου βακχεύτρια.
- * Βακχόαν· βάθρον. Αἰολεὶς. Hesych. Brevi ante præcessit altera glossa βάκοα· βάθρον.
- Βακχος· Anecd. Bekk. pag. 224 docent, significationem coronæ huic voci a Doriensibus tributam esse. Eodem loco aliæ afferuntur significationes a Schneidero omissæ: Βακχος..... κλάδος ὃ ἐν ταῖς τελεταῖς· οἱ δὲ τὸν φανὸν βάκχον· καὶ ἰχθύς. οἱ δὲ ὄμβρικός ὑπὸ τῶν Ἀλικαρνασέων βάκχος. Cfr. Hesych. Suid. atque Etym. M. pag. 185, 14, ἦτο loco Κλαύδιος ὃ ἐν ταῖς τελεταῖς facili et obvia conjectura mutatur in κλάδος.
- Βάκχυλον· σποδίτην ἄρτον Ἑλεῖοι. Hesych.
- Βαλακρός, Macedon. i. q. φαλακρός· Etym. M. 179, 18. Etym. Gud. pag. 97, 39.
- Βαλανόμφαλος, phialæ genus aliquod. Anecd. Bekk. pag. 225, 6: βαλανομφάλους· τὰς φιάλας τὰς ἐχούσας ὀμφαλοὺς ἄνευ τῶν προσώπων, ὅποιοι οἱ τῶν βαλακείων θόλοι. Hesychius βαλανιόμφαλος. Suidas et Cratinus ap. Athenæum l. XI, pag. 501, δ, βαλακείομφαλο·, ubi vide disputationem Athenæi.
- * Βαλανοφάγος, i. q. βαλανηφάγος. Etym. pag. 790, 37.
- Βαλάντιον, Photii, Biblioth. p. 532, b, 27, refert, Dionysium majorem, Siciliæ Tyrannum, in tragoediis suis hanc vocem de jaculo posuisse.
- * Βαλάσαι· ἀγοράσαι. Hesych.
- * Βαλία· ὀφθαλμία· καὶ τὸν βάλιον, πηρὸν Κοῦτες. Hesych.
- * Βαλλέρης· ὃ βάλλων ἔριν, ἢ γον μίχην, ἢ ὃ βάλλων ἔριν. ἦτις ἐστὶ γῆ. Etym. Gud. pag. 103, 24. Veram auctoris mentem non assequor.
- * Βαλσαμέλαιον i. q. σίλφιον, Schol. Aristoph. Plut. 926, ubi cfr. Hemsterhus.
- * Βαμβύκινος. Etym. M. pag. 768, 31: βαμβύκινον ἔφασμα, ἰμάτιον πολύτιμον. Sed videtur legendum esse βαμβύκινον.

Βαναύσιος, i. q. βάνανσος. βαναύσιος τέχνη, Theodos. Acroas. II. 184.

Βαραθρώδης. Agathias pag. 114, 3 ψύχη ἄδικος καὶ βαραθρώδης, animus injustus et barathro dignus.

Βάραγχος et βαραγγιάω i. q. βράγγχος et βραγγιάω. Schneid. ἀμαρτόρως. Etym. M. pag. 188, 9, refert, formam βάραγχος ab Hipponacte frequentari. et βαραγγιάω ab Atticis sæpe dici pro βραγγιάω. Novam formam βραγγιάω dat. Etym. M. pag. 211, 3.

* *Βαρβαροτρόφος*, barbaros alens. Theodos. Acroas. I, 180.

* *Βαρβαρώδης* i. q. βάρβαρος, Tzetz. Chil. IV, 601: καὶ γὰρ βαρβαρωδέστερος δοκεῖν βαρβάρων σπεύδεις. Miro modo, ut hoc obiter moneam, Joannes Müller Allgem. Gesch. Tom. II, pag. 47 vocem βάρβαρος e Syriaca lingua derivare videtur, interpretans: "Sohn der Wüste."

* *Βαρδίσαγνος* ὁ τὰς γυναῖκας βιάζομενος. Suidas et Zonar. Lexic. pag. 370. Hesychius: βαρδῆν τὸ βιάζεσθαι γυναῖκας. Ἀμπρακιῶται.

Βαρύβας, Schneid. e Soph. Ne quis hanc vocem in integris Sophoclis fabulis quaerat, apponam locum ex Antiatitic. Bekk. p. 84, 11: Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσι βαρίβαν λέγει τὸν ναύτην ἢ τὸν τῆς βάρεως ἐπιβεβηκότα.

Βάρις. Schneider, sed nullo loco posito, refert, hanc vocem ap. seriores genus aliquod turrium denotare. Huc pertinet glossa Zonar. Lex. pag. 373: βάρεις τὰ πλοῖα· οἱ πύργοι, αἱ στοαί, τὰ τεῖχη. Cfr. glossam subsequentem, quæ ad Psalm. Dav. 44 v. 9 pertinet: βαρέων ἐλεφαντίνων τὰς παντοχοῦ τῆς γῆς ἐκκλησίας, μιᾷ δὲ τῇ πίστει, ἐν αἷς γεραίρεται ὁ θεός. Ex Etym. M. pag. 188, 30, plures discimus hujus vocis significationes: σημαίνει τὸν πύργον καὶ τὴν κλίνην· βάρεις, τεῖχη, πλοῖα, στοαί, ἀνταί, πύργοι, σφραῖραι. τινὲς δὲ λέγουσι, αἱ μεγάλαι καὶ ὑπόβαθροι πέτραι. Eadem fere

Etym. Gud., nisi quod pro σφαῖραι habet σφῆραι, et pro ὑπόβαθροι, πολύβαθοι. Cfr. Suid.

- * Βαρκάζειν τὸ βαρβαρίζειν, Zonar. pag. 379. Unus cod. βαρβάζειν. Cfr. Suidam et Etym M. pag. 188, 40, ubi additur: ἔρηται ἀπὸ τῶν Βαρκάνιον οἱ εἰσι βάρβαροι. Fr. Sylbourg in notis ad hunc locum docet e Steph. Byzant., Barcanos esse gentem Hyrcanis vicinam.

Βάρμιτος, Æol. pro βάρβιτος. Etym. M. pag. 188, 20. Etym. Gud. pag. 104, 35.

- * Βαρού θυμιαμάτων τι εἰῶδες. Anecd. Bekk. pag. 225, 16. Cfr. Hesych. s. v.

* Βαρυβρομέω, i. q. βαρνηχέω, Zonar. Lex. pag. 378.

- * Βαρυγέτας, jactator. Etym. M. 206, 20: περὶ ἀλάζονος λέγεται (βουβάρος) ὃν καὶ βαρυνέταν εἰρήνασι. Cfr. Hesych. s. v.

Βαρούηχος. Suidæ auctoritati adde Schol. Pind. Ol. VIII, 57: τῶν βαρνήχων βροντῶν. Anecd. Bekk. pag. 225, 18: βαρούηχος· μεγαλόηχος, μεγαλόψος, μεγαλόκτυπος.

Βαρυθυμέω. Hesych, s. v. et Zonar. Lex. pag. 379 hanc vocem explicant per ὀλιγωρέω. Cfr. vers. Septuag. I. Reg. XI, 25 καὶ ἐβαρυνθήμην Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν γῆ Ἐδωμ, et sprevit Israellem atque in regione Edomitarum regnavit.

Βαρούκτυποι, auctoritatibus hujus vocis adde Tzetz. Chil. X, 50: βροντῶν τῶν ἄγαν βαρυντύπων.

Βαρούμηνης. Suidæ et Basil M. auctoritati adde Zonar. Lex. pag. 370.

- * Βαρυολκός. Tzetz. Chil. XI, 608 βαρυολκὸς χελώννας inter alias machinas militares commemorat. Fuisse videntur testudines, quarum ope res ponderosæ sursum tolluntur; vel fortasse testudines ponderosæ, sequitur enim v. 610: καὶ τὰς ἀμπέλους ἐλαφράς, χελώννας καλουμένας. Cfr. tamen Schneid. ad βαροῦλκον. Chil. II, 155: μάθησιν τῶν μηχανιστωτάτων, βαρυολκὸν, πνευματικὴν, τὰς ὑδροσκοπιὰς τε. Chil. XII, 977 sermo est de variis Archimedis libris. ex quibus superiores τὰ ὑδροκί

τε ἔγραψαν καὶ τὰ πνευματικά δε, βαρνολκά δε συμ-
παντα καὶ θαλασσοδομέτρως. *Etiam priore loco sermo
est de Archimede. Θαλασσοδόμετραι, ut hauc vocem
obiter explicem, videntur fuisse libri de pyxide nautica.
Dufresne Gl. „Θαλασσοδόμετρον, pyxis nautica, qvæ
maris vias metitur;” qvem locum laudat Kiessling. in
Ind. ad Tzetz. s. v.*

Βαρυπρετής. Suidæ auctoritati adde Zonar. Lex.
pag. 373.

Βαρύφωνος. Hippocratis auctoritati adde Etym. M. pag.
578, 1, ubi distingvitur inter βαρύφωνα μέλη et ὀξύ-
φωνα.

* *Βαρυχείμων* i. q. *δυσχείμερος.* Etym. M. pag. 810, 10.
Βασανίστρια, Schneider ἀμαρτύρως. Tzetz. Chil. IV,
350, κόλασις βασανίστρια.

Βασιχειάω. Josepho et Hesychio adde Zonar. Lexic.
pag. 378 et 379, et Eustath. pag. 1425, 41.

Βασίλειος, Hesych. *βασίλεια γένος ἰσχάδων. et βασι-
λειον εἶδος τυροῦ καὶ μύρον.* Nihil aliud dicit, nisi
genus præstantissimum sive ficuum, sive casei, sive un-
gventi regium vocatum fuisse.

Βασιλίζω, a partibus regis sto. Duobus locis a Schneid.
laudatis adde Zonar. Lex. pag. 379: *βασιλίζω τὰ τοῦ
βασιλέως φρονῶ.* Editor quum non sciret, τὰ τοῦ βασι-
λέως φρονεῖν non esse, *regalem animum gerere,* solli-
citavit qvæ sunt sanissima, pro activa forma medialem
scribi jubens propter locos Appiani Schneidero lau-
datos.

Βασιλίνδα, Schneid. ἀμαρτύρως. Habet hanc vocem
Theognostus in Anecd. Bekk. pag. 1353. Cfr. Suidam
et Hesychium.

Βασίλινα. Vide Lobeck. ad Phrynich. pag. 225 sq.
Interpp. Demosth. ad pag. 1370, 16.

* *Βάσσοσ,* τὸ, i. q. ἡ βῆσσα. Hesych. et Etym. M.
191, 1: *λέγεται βάσσοσ οὐδετέρως καὶ ἡ βῆσσα.* Huc

pertinere videtur Etym. Gud. pag. 108, 21: βῆσσοσ· ἐν ᾧ τις εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται.

Βασταγή. Hesychii auctoritati addatur Petrus Patricius pag. 129, 2: οἱ τοῦ Λικιννίου ἐφόδῳ λανθανούσῃ χρησάμενοι τὴν βαστάγην (sic) αὐτοῦ μετὰ τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας κατέσχον, „manus militum Licinnii jumenta sarcinolia cum regia suppellectili ad se tendentem interceptat.” Quam versionem non intelligo. Βασταγή est *lectica*, ut est in Indici. Deminutiva forma βαστάγιον, significatione aliquantum immutata, recentioribus frequentatur. Schol. Od. N, 438: ἀορτήρ, τῶν δὲ τῆς πῆρας δεσμός, σχοινίον ἐξ οὗ ἀπήρτητο, ὃ ἐστι παρεκρέματο. ἀορτήρ, ὅπερ λέγομεν βαστάγιον.

Βαστήζω. ἐν γνώμῃ s. φρενί βαστάζειν, explorare, examinare. Æschyl. Prometh. 886; ἢ σοφός, ἢ σοφὸς ἦν ὃς πρῶτος ἐν γνώμῃ τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσσα διεμυθολόγησεν, quo loco Wellauer miro errore voces ἐν γνώμῃ exterminandos censet, non animadvertens voces γνώμῃ et γλώσσα sibi invicem esse oppositas. Aristoph. Thesmoph. 442: πάντα λέγει δίκαια, πάσας δ'εἰδέας ἐξήτισεν, πάντα δ'ἐβάστασεν φρενί.

* Βαστραχαλίσαι· τραχηλιάσαι. βάστραχας γὰρ τοὺς τραχήλους λέγουσι, Zonar. Lex. pag. 379. Consentit Etym. M. pag. 191, 11, addens, *Boeoticam* esse hanc vocem. Idem docet Hesych. ap. quem sic: βαστραχηλίξει· τραχηλίξει. Βάστραχας τοὺς τραχηλοῦς Βοιωταί. Suidas et unus Zonaræ cod. βαστραχαλῆσαι. Explicatur *cervicem attollere*, superbire.

* Βάτην· τὴν γῆν Μεσήμιοι. Etym. M. pag. 192, 13.

Βατήρ. Proverbialem locutionem habet Zonar. pag. 371 ex incerto auctore: αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατήρα τοῦ λόγον, ad quam addit explicandi causa: οἷον τὸ ἐπικαιρότατον καὶ τὸ πρῶτον. Eandem habent Suidas et Etym. M. pag. 192, 3. Cfr. Eustath. pag. 404.

Βατία, Schneid. e Pind. Ol. VI, 90. Hoc tamen loco, teste Boeckhio, codd. complures et Eustath. ad Il. B.

pag. 351, ult. exhibent βατεία, Sed metrum, quod penultimam brevem flagitat, non recipit hanc formam.

* Βατραχίοκοι μέρος τι τῆς κιθάρας. Hesych.

* Βαττάρισμα, τὸ ἰ. q. βατταρισμός, Tzetz. Chil. VI, 345, quod v. 347 vulgatiorem formam exhibet. Verbi βατταρίζειν Hipponactem dat auctorem Antiatic. Bekk. pag. 85, 20.

* Βαυβυκάνες; πελεκάνες. Hesych. Cfr. eundem s. v. βαυβυκός.

* Βαύκλος, ἰ. q. βαυκός, Etym. M. pag. 192, 20.

Βαφεῖον, Schneid. ἀμαρτύρωσ. Vide Etym. M. pag. 192, 22.

Βδάλλω. Auctoritatibus hujus vocis accedat Plato Theæt. pag. 174. Themist. orat. pag. 10, a. Suidas: βδάλλεται ἀμέλγει, Πλάτων εἰς τὸν Θεαιτήτον βδάλλεται λέγει. Hesych. βδάλλει ἀμέλγει. Etym. M. pag. 192, 25: βδάλλειν λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀμέλγειν.

Βδέλλα, Herod. II, 68. „Die Bdellen sind keine Blutegel, die es überhaupt im fließenden Nilwasser nicht giebt, sondern eine Art kleiner Schaken.“ Jahns Jahrb. f. Philol. Tom. VI, Fascic. 3, pag. 365. Auctor hujus explicationis quum ipse diu ap. Ægyptios sit commoratus, vix dubitandum, quin ejus sententia verior sit.

* Βδελυγμίας, ὁ, odio dignus. Etym. pag. 192, 32.

* Βδύω, verbum Æol. ἰ. q. δυω s. δύνω. Etym. M. pag. 63, 13.

Βεβηλόν. Loco Heliodori adde βεβηλώσωσι ap. Etym. Gud. pag. 107, 6, ex incerto auctore.

* Βειέλωψ. Eutath. Od. pag. 1453, 11: Λάωνες τοὺς ἰμάντας βειέλωψας ἐκάλον. ὁ δὲ τοῦτο γράψας τεχνικὸς λέγει καὶ ὅτι, παρ' ἐκείνοις βειδίοι οἱ ἄρχοντες. Cfr. Suid. s. v. Ἄττις Eustatius scripturam περ εἰ diserte commendat. Conspicuum est, Βιδίως significari. Hesychius in βειέλωψες sic: βειέλωψες, ἰμάντες οἷς ἀναθοῦσι Λακεδαιμόνιοι τοὺς νικηφόρους.

Βεκκεσέλενος. Cfr. de hac voce Tzetz. Chil. IV, 786, sqq. ubi scribitur *βεκεσέληνος*.

* *Βέκυλος*· *προβατιώδης*. Zonar. Lex. pag. 383 et Suid. s. v. An *βήκυλος* ad imitationem vocis ovium. Cfr. versum Cratini ap. Zonar. pag. 387: ὁ δὲ λοισθιος ὡσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίξει. Cfr. Etym. M. pag. 196; Eustath. pag. 1768, 13. Hesych. *βαίκυλος*, *προβατιώδης*.

Βέλεκος. Confert aliquantum ad significationem hujus vocis accuratius constituendam glossa Zonar. pag. 383: *Βέλεκος*· ὄσπριον, ἔοικε δὲ λαθύροις. Etym. M. pag. 194, 31 Aristophanem auctorem laudat.

* *Βελία*. ἤγγον σαύττα πολέμου ἢ σιδήρου. Etym. Gud. pag. 107, 40.

Βελότηκη. Schol. Hom. accedat Schol. Pind. Ol. II, 149, pag. 83, Boeckh., ubi ponitur de pharetra.

* *Βελόνιον*, deminutiva forma vocis *βελόνη*. Etym. M. pag. 107, 41.

Βενολοπώλης. Schneid. *ἀμαρτύρωσ*. Vide Aristoph. Plut. 175 cum interpp.; Zonar. Lex. pag. 382. Quod editor Zonaræ narrat, in loco Aristoph. l. legi *βελεροπώλης*, nescio, quid sibi velit, quoniam consensu legitur *βελονοπώλης*.

* *Βελφιῖνες*, Æol. i. q. *δελφιῖνες*, Etym. M. pag. 200, 28.

* *Βελώνης*· ὁ βέλη ὠνούμενος. Zonar. pag. 381. Hinc corrigitur error Etym. Gud. pag. 107, 51, apud quem sic: *βελών*· ὁ τὰ βέλη ὠνούμενος.

* *Βεμβίδιον*· *ἰχθύδιον λεπτόν*. Hesych.

* *Βέραδον*· *ξύλον*. Etym. Gud. pag. 107, 55.

* *Βέρης*· ὄδραπέτης, καὶ βερηδεύει, δραπετεύει. Etym. M. pag. 194, 18. Hesych. *βέρῳης* et *βερρεύει*; corrupte.

* *Βέστων*· τὸ ἱμάτιον ὑπὸ *Αακώνων*. οἱ δὲ βέττον. *Διογένης*. Etym. M. pag. 195, 48. Hesych. ex emendatione Menosii in Miscell. Lac. I. III, cap. 6, *Λάκιωνες βεστόν* (sic) *τὴν ἐσθήτα*.

* *Βέτων*· ὁ πάνυ εὐτελής. Zonar. pag. 383. Suid. s. v.

Βεῦδος. Huc pertinet glossa Zonar. pag. 384: *βεῦδεον* (sic)· τὸ ποικίλον ἱμάτιον ἢ τὸ πορφυροῦν. Hesych. *βέ-δος*· στέμμα τὶ καὶ ἱμάτιον γυναικεῖον. καὶ πόλις καὶ ἄγαλμα.

Βῆγμα. Auctor glossæ in Anecd. Bekk. pag. 223, 22, non hanc formam sed, *βρῆγμα* in loco l. Hippocratis legit. Ita enim ille: *βρῆγμα*· ἀπόπτυσμα ἀπὸ θώροκος παρὰ Ἰπποκράτει. Neque est apud hunc Grammaticum falsa lectio; subjicitur enim: καὶ βρήσσειν τὸ βήσσειν.

* *Βήθυλος*· εἶδος ὄρνέον, δῆθυλος ἦν, τρέπει γὰρ τὸ δ εἰς β, οἷον *Δελφοί*, *Βέλφοι*, *ἐνδύσαι*, *ἐνβύσαι*. Etym. M. pag. 196, 55. Eadem sed brevius Zonar. pag. 385. Cfr. Suid. s. v. *βῆθυλος*.

Βηλός, limen. Anecd. Bekk. pag. 224: Ὀμηρος *βηλόν*, οἱ δὲ τραγικοὶ *βαλόν*. Huc pertinet Zonar. pag. 372: *βάλος* (sic) ὁδὸς ὑψηλή.

Βηματίζω. E Schol. II. II, 375 patet hanc vocem de lento et sedato incessu poni. Ita enim ille ad vocem *τανύοντο*: *συντεταμένως ἔτρεχον*, οὔ ἐναντίον τὸ πλισσόντο (Od. Z. 318) ἀντὶ τοῦ ἐβηματίζον. Cfr. Schol. ad Od. Z, 318, ubi novum Substantivum * ὁ βηματίσμος.

* *Βησαῦς*, ἀχανής καὶ ὑπόμωρος, οἷον *βησαῦς* ἔστηκε. Zonar. pag. 386. Editor jubet conferre Appendicem Adagior. Vatican. Schotti, qui liber mihi non præsto est. Sed cfr. Suid. in *βησαῦς* ἔστηκεν.

* *Βήσιον*· ποτήριον. Zonar. pag. 387. Huc pertinet fragm. Athenæi ap. Schneid. *βῆσσα*· ποτήριον παρ' Ἀλεξανδρεῦσι. Schol. Aristoph. Acharn. 1061: αἰτεῖ αὐτὸν λαβεῖν ἐν βησίῳ μικρὸν τῆς εἰρήνης.

* *Βήτειος*· πίναξ. Zonar. pag. 386.

* *Βηχμός*· νυσταγμός. Etym. M. pag. 196, 52. Vide Pierson. ad Moerid. pag. 102, A.

Βιαιοθάνατος. Pauli Alexand. auctoritati accedat Olympiod. in Anecd. Bekk. pag. 1354, qui tamen non ignorat alteram formam *βιοθάνατος*.

Βιβλιαφόρος, Schneid. e Polybio, nullo certo loco posito. Legitur autem IV, 22, quo loco Schweighäuser in notula quidem textui subjecta suspicatur, legendum esse *βιβλιοφόρος*, sed in annotationibus tamen vocem *βιβλιαφόρος* defendit. Cfr. Fragmm. Hist. Polyb. No. XXXVIII. Eadem vox ap. Diodor. Sic. II, 26, quo loco vide annotationem Wesselingii. His adde Zonar. pag. 387, qui sine auctoris nomine laudat hunc locum: „ὁ δὲ πέμπει βιβλιαφόρον μὴ θορυβεῖσθαι παρακελεύομενος;” tum addit: καὶ πᾶσα γραφὴ βιβλιαφόρος λέγεται, οὐ βιβλιοφόρος. Suidas tamen, eundem locum afferens per ο scribit.

Βιβλιδάριον. Aristophani Pollucis adde Tzetz. Chil. X, 90.

Βιβλίδιον. Loco Anal. accedant Polyb. XXIV, 2, 5; Tzetz. Chil. X, 802; Menander Constantinopolit. 372, 7.

Βιβλίσ. Glossa Etym. M. iisdem verbis, legitur in Anecd. Bekk. 226, 14.

* *Βιβλογράφος* i. q. *βιβλιγράφος*. Phryn. Bekk. pag. 29, 29; Tzetz. Chil. X, 780. Atque adeo Zonar. pag. 388 hanc formam unice veram censet, spreta altera *βιβλιγράφος*. Cfr. tamen Grammaticos, quos editor ad hunc locum laudat. Ap. Tzetz. Chil. VII, 965 * *βιβλοφυλάκιον* edidit Kiessling ex uno cod., quam lectionem metrum flagitat. Hinc confirmatur quodammodo *βιβλοφόρος*, quam vocem Schneider addubitat. Dubitandi ansam dedisse videtur Schweighäuser ad Polyb. IV, 22, qui scribit, laudari quidem e Polybio hanc formam ab Henrico Stephano, se vero, quo id pertineat, nescire. Et recte quidem ille, quantum scio, de Polybio. Sed apud seriores deterioris commatis scriptores formam *βιβλοφόρος* in usu fuisse, haud improbabilis, opinor, est suspicio.

* *Βίζων*, δ, i. q. *βίζος*. Tzetz. Chil. XIII, 643.

* *Βινηρία*. Tzetz. Chil. pag. 510, 12, Kiessling: *μοιχόπολις ἢ βινηρία καλεῖται*. Et Jambi ejusdem, 161,

πόλει δὲ μοιχῶν κληῖσις ἦν βινηρία. Cui non in mentem veniunt similes Aristophanis lusus.

* Βιπτάξω. Etym. M. pag. 197, 53: Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος τὸ βαπτύζω βιπτάξω λέγουσιν. οὕτως Ἡροδιδάτορος. Hesych: βιπτάζειν, ἐπιβύπτειν. Cfr. Valcken. ad Theoc. Adoniaz. pag. 201.

* Βιραγός· τὸ καὶ κηρύκειον. Etym. Gud. 109, 10.

* Βιστάκια, i. q. πιστάκια et φιττάκια. Athenæus XIV. pag. 649, δ, φιττάκι ἀκρεμόνεσσιν ἀμυγδαλέοισιν ὁμοιωγράφεται δὲ καὶ βιστάκια. Cfr. Zonar. pag. 388. Suid. s. v. βιστάκια.

Βίστων. Oppiano adde Dio Cass. 1272, 31, ubi editur βίσσωνες; sed. V. V. D. D. emendant βίσωρες vel βίστωνες. Vide interpp. ad hunc locum.

* Βίτιννα, crepidæ. Epigramma ap. Suid. s. v. Σάνδαλα καὶ τὰ ποδῶν θαλιτήρια ταῦτα βίτιννα Ἐυτεχνῶν ξρατῶν σκυτοτόμων καμμάτων.

Βιώνης. Hesychio et Suidæ adde Zonar. pag. 388: βιώρες· οὐτὰ δημόσια ἀγοράζων.

Βιωτικῶς. Apud. Eustath. II. pag. 1056, 15, Achilles τρέωνται βιωτικῶς εἰς εὐχὴν i. e. humanæ vitæ moræ.

Βιωφελής. Luciani auctoritati addatur Tzetz. Chil. X, 743.

* Βλαῖκος· ὁ δάλος, κάδος, ὄξος. Etym. pag. 199, 31.

* Βλαιτόνους· ὁ βλαισόπους. Etym. M. pag. 199, 33. Βλακενόμιον, Schneid. e Suida. Sed editio Æmilii Porti atque Etym. M. pag. 199, 10 βλακενόμιον.

* Βλέκνυξ, βλέκνυγος, ἡ γλναρία. Choerob. in Anecd. Bekk. pag. 1354.

Βλεπεδαίμων. Cum Suida et Pausania ap. Eustathium facit Zonar. pag. 391: βλεπεδαίμων· ὁ διεστραμμένος τὰς ὄψεις ὑπὸ δαίμονος.

Βλέπησις. Aristoph. Pollac. add. Hesych. et Etym. M. pag. 199, 36.

* Βλέσσω, Æol. pro βλέπω. Etym. M. pag. 562, 4.

Βλῆνος. Lexicon illud anonymum msc. ap. Stanley. ad Æschyl, cujus auctoritate Schneid. hanc vocem recepit, videtur esse Lexicon Zonar., ap. quem pag. 391 legitur glossa: βλῆνος ὁ τύραννος. βλῆνος δὲ ὁ ἰχθύς. Vox βλῆνος accedat Lexicis.

* *Βληρόν* τὸ δέλεαρ. Suidas; Zonar, pag. 393. Sed rectius Hesych. βλήρ, δέλεαρ τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄσθμα ἐπὶ Ἀλκμαίῳνι ἢ λέξις. Etym. M. pag. 200, 28: βλήρ· Αἰολικῶς τὸ δέλεαρ. οἱ Αἰολεῖς τὸ δ εἰς β τρέπουσι..... οὕτως οὖν δέλεαρ βέλεαρ, καὶ πατὰ συγκοπήν καὶ συναλοιφήν βλήρ πεποιήται.

* *Βλίαρ* φύλλον συκῆς, Zonar. 393. Et mox subjicitur altera glossa: βλίφυλλον σύκινον. Eadem Suidas: βλίαρ, φύλλον συκῆς ὅθεν καὶ βλίφυλλον ἀντὶ τῶν σύκινων. Etym. M. pag. 201, 40: βλίκας φύλλον συκῆς. Hesychius βλικός (sic) σύκον φύλλον.

* *Βλιαρόν* ἀντὶ τοῦ λαῦρον. Etym. M. pag. 201, 40. Num βλαῦρον ἀντὶ τοῦ λαῦρον? Hesychius: βλιαρόν ἄβλαβές. Sed alia glossa βλιβρόν λαγαρόν.

* *Βλίκανον* σημαίνει τὸν βάτραχον. Etym. M. pag. 201, 41. *Βλίκανον* βάτραχον καὶ βλίκαν, Hesych. Sed Zonar. pag. 391 et Suidas: βλίκαρος ὁ βάτραχος.

Βλιμάζω. Loco Aristoph. Lysistr. accedat alter ex Avibus v. 520; tum Cratinus Etym. M. pag. 200, 38: ὡς μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιον ὦ θεοί. καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν ἢ δ' ἐφρόντιζεν οὐδὲ ἔν. Zonar. pag. 394 βλιμάζειν τὸ τοῦ ὑπογαστρικοῦ καὶ τοῦ στήθους ἄπτεσθαι, ἵσπερ ποιοῦσιν οἱ τὰς ὄρνιθας ὠνούμενοι. Huc pertinet alia quoque glossa ap. eundem ibid. βλιμάττομεν ψηλαφῶμεν, ἐπιθυμοῦμεν. Hesych. βλιμάζω τὸ τοὺς ὄρνιθας ἐκ τῶν στηθῶν πειράζειν. Sed obsceno sensu sumendam esse hanc vocem in l. l. Lysistr., docet et comparatio cum loco l. Cratini, et totus loci tenor, et glossa in Anecd. Bekk. pag. 221, 16: βλιμάζειν τὸ πειράζειν καὶ ψηλαφᾶν. ἐπεὶ οἱ προσκνώμενοι ταῖς γυναιξὶ βλιμάζουσι καὶ ψηλαφῶσι τοὺς τιτθούς καὶ

τὰς πυγὰς καὶ τὰ ἄλλα μέρη, ἐγείροντες τὰς ἐπιθυμίας. **Huc pertinet altera glossa ap. Hesych. βλίμασις τι-
θῶν θλίψις.** Neque ab ingenio Aristophanis abhorret, si statuamus, etiam in l. l. Av. Venerium lusum allegorice significari. Etym. Gud. pag. 110, 19 scribit βλημάζειν, solenni errore. Etiam Etym. M. l. l. hanc vocem de obscœna palpatione explicat.

* Βλιμαίνων τὸ στοιγᾶν, Zonar. pag. 395. Quid sit στοιγᾶν, nescio. Unus cod. γαστρογᾶν, vox pessimi com-
matis, quæ tamen potest ap. recentiores fere eodem sensu posita fuisse, quæ γαστροῖζειν ap. Aristoph. Eqv. 273, 474. Quod si ita se habeat, βλιμαίνω fere nihil aliud sit, quam βλιμάζω sensu proprio. Sed meliorem medelam loco Zonaræ affert Etym. Gud. pag. 110, 22. Ita enim ille: βλιμαίνω τὸ ὀργίζομαι. Nemo non videt, legendum esse βλεμεαίνω. Atque hac voce semel corrupta, facile potuit ὀργίζεσθαι transire in ὀργάζεσθαι sive ὀργᾶν, unde rursus factum est στοιγᾶν.

* Βλιξαι τὸ βαστάξαι. Etym. Gud. pag. 110, 23. Sed Hesych. βλιμάξαι, βαστάξαι.

Βλίσσω et βλίττω. Prior forma non est in usu. Vide Buttm. Gram. Gr. Tom. I, pag. 383.

Βλιτομάμας, ου. Tzetz. Chil. IV, 853, βλιτομάμας (sic), gen. βλιτομάμαντος. Etiam Phrynich. Bekk. pag. 31, 3 per duo μ scribit.

* Βλίττυρον ἐστὶ φυτόν ἢ γάρμαζον ἢ χορδῆς μίμημα; Etym. M. pag. 201, 43. Emendo, ut est in Suida: βλίττυρι χορδῆς μίμημα. Hesych.: βλιτύριον Ἰόβας τὸν σκινδαυφόν, ὄργανον ὃν μουσικόν, ἀποδίδωσι, τὸ δὲ βλίττυρι χορδῆς μίμημα. Hoc loco affertur ab interpp. Galenus III de Diff. puls. pag. 35 l. 43: βλίττυρι χορῶμα τι δηλοῖ. Zonar. pag. 393: βλίττυρι (sic! unus cod. βλίττυρι) ὄργανον μουσικόν φησὶν Ἰόβας, σκίνδαυφον δὲ μίμημα χορδῆς. Etym. M. l. l. Ἰόβας τὸν σκινδαυφόν (sic! quemadmodum Hesych.) ὄργανον μουσικόν ἀποδί-
δωσι τὸ δὲ βλίττυρι (sic) χορδῆς μίμημα. οὐκ εἶδ.

- * *Βλοστρισμός*: ἡ ἀπορία. παρὰ Γαληνῶ. γράφει δὲ καὶ ὁ Ψελλός. ἐκχύμωμα παρέχχυσιν· τὴν ἐφελκύδα μύκη. ὑπερινος κατάξηρος· βλοστρισμὸν ἀπορίαν. Zonar. pag. 392. Conjecturam editoris βληστρισμὸν non probō. Neque enim βληστρισμός idem est, quod ἀπορία; neque potuit facile fieri, ut scriptura vocis bis in eadem glossa eandem corruptelam pateretur.
- * *Βλύσις*, scaturigo Hasius ad Leon. Diac. pag. 489 e Theoph. Bulgar. Episcopi Commentario inedito in Psalm. laudat ἡ βλέσις τῆς ζοῆς, fons vitæ.
- * *Βλυστάνω* i. q. ἀναβλύζω. Leo Diac, pag. 162, 24 ἔδωρ βλυστάνουσα, aquam eructans, quo loco Hasius duo alia exempla hujus vocis e S. Joanne Chrysostomo addit.
- * *Βλωρός*: ὁ διάλευκος, Zonar. pag. 391. Arcad., Grammaticus inedit., teste Tittmanno habet ὑπόλευκος.
- * *Βλώψ* ὁ στραβός. Zonar. pag. 1217. Cfr. Etym. M. pag. 432, 41; 706, 2.
- * *Βουδέω*. Hesych., et Zonar. pag. 402: βουδεῖ ὀκνεῖ.
- * *Βοάζω* i. q. βοάω. Etym. M. pag. 325, 36; 441, 10. Priore loco præterea Subst. * ὁ βοαστής, i. q. βοάτης.
- * *Βοάνθρωπος*. Tzetz. Chil. I, 489, βοάνθρωπον θηρίον de Minotauro.
- * *Βουτίδας*: ὁ Ἡρακλῆς ὁ τοὺς βόους τοῦ Γηρύνου ἄγων τῷ Διῖ, Etym. M. pag. 203, 25. Emenda βουγίδας, quod svadet Sylburg. Eadem ratione emendandus videtur Auctor Etym. M. pag. 726, 27: Βουγαϊάδας (λέγεται ὁ Ἡρακλῆς) διὰ τὰς Γηρύνου βουῶς.
- Βοειακός*. Ζεύγη βοειακά, quam formam Schneid. falsam lectionem pro βοεικά pronuntiat, sine var. exhibet Etym. M. pag. 254, 44.
- Βοηδρομίαις* βοηθείαις, συμμαχίαις. Etym. M. pag. 202, 48.
- * *Βοϊδέλεφας*. Tzetz. Chil. XII, 425 sqq. refert, Semiramidem camelos consutis coriis bovinis texisse, ut

elephantum speciem præberent. Hos vocat βοῖδελέφαντας.

Βοῦδιον. Aliam formam βούδιον ex Hermippi Cercopæ laudat Antiatic. Bekk. pag. 85, 29.

* **Βολβέομαι.** Zonar. pag. 402: βολβεῖται. μεγαλοῤῥημονεῖ. Consentit Phavorinus.

Βολβίνη. Auctoritatibus hujus vocis accedat Matro parodiarum scriptor ap. Eustath. II. pag. 1053, 10.

Βολβός: ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ἐκ γῆς βολβὸν ἐμφερείας. Etym. pag. 204, 20. Est *purula* s. *purilla*.

* **Βολένη·** τὸ κρέας τὸ περὶ τὸ στόμα τῆς γαστροῦς. Zonar. pag. 400.

Βολεών. Huc pertinet glossa in Anecd. Bekk. pag. 221, 23: βολεῶνες· οἱ τόποι ἔνθα ἀποπατοῦσιν. Et Zonar. pag. 396: βολεῶν· κοπροθέσιον. Cfr. Harpocrat. et Suidam. Etym. M. pag. 204, 25 addit: λέγεται καὶ τόπος λιμένος, ἔνθα δέδενται αἱ ἄγκυραι.

Βολή. Tzetz. Chil. I, 970 μέχρι βολῶν ἡλίου, ad solis usque ortum. Cfr. Homericum illud: ἡέλιος προσέβαλλεν ἀρούρας.

* **Βόλιμος.** μόλιμος καὶ κατ' ἐναλλαγὴν βόλιμος. Cfr. Etym. M. 204, 39, e quo patet, hanc formam esse Syracusanis propriam.

* **Βόλιον,** i. q. βόλος No. 1. Etym. M. pag. 666, 16: πεσσοί· βόλια κυβιστῶν.

Βόλιτος et **βόλιτον.** Hanc vocem in Aristophane dici pro bubus, affirmat Schneider. Repugnat Acharn. 1039: τὸ βόε ὡπερ μᾶτρεφέτην ἐν πᾶσι βολίτοις, ubi hac explicatione admissa insulsa tautologia efficeretur. Non melior est Scholiastæ et Suidæ expositio: ἐν πάσῃ τρωφῆ, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Σκέλος βολίτινον, Aristoph. Ran. 298, non esse crus stercoreum, sed asininum, docet Schweighäus. ad Athen. XIII, pag. 566.

* **Βολμός·** ἐπὶ τοῦ ἐσθιομένου παρὰ τὸ βίβη ἀναβάλλειν. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν συμποσίῳ. Etym. Gud. pag. 111,

45. Mentem Grammatici non omnino assequor. Num dicit, hanc vocem poni de cibo, qvi eructatur? Nisi obstaret etymologia, in proclivi foret emendare βόρμος, avena.

Βόλος. Phrynich. Bekk. pag. 30, 22: βόλος· θηλυκῶς. Unde, quamquam nullum ponitur exemplum, non temere conjiciat aliquis, Phrynicum hanc vocem alicubi feminino genere positam invenisse.

Βομβάζω. Hanc vocem Schneid. in πύπαξ e Suida adducit quidem, sed in dubitationem vocat. Zonar. tamen pag. 403 repetiit glossam Suidæ: βομβάζειν· φθέρμα ἐπὶ τὸ διασύρειν καὶ τρωθάζειν λεγόμενον. Quod hoc loco editor Schol. Aristoph. Thesmoph. 46 laudat, non vidit, hæc scholia ab Ægido Bourdino profecta esse.

* **Βομβικός.** Schol. Pind. pag. 15, Boeckh.: τὸ τῶν θρήνων βομβικόν.

Βομβύλιος, lagena. Hippocratis auctoritati accedat Isocrates ap. Antiattic. Bekk pag. 85, 15: τῶν μὲν γὰρ τοὺς βομβυλίους καὶ τοὺς ἄλλας ἐπαινοῦντων. Locus desumptus est ex Encom. Helenes pag. 211, 13, quo loco Bekk. edidit βομβυλιούς. Cfr. Anecd. Bekk. pag. 220, 6: βομβυλιός· εἶδος μελίττης..... καὶ ποτηρίου τι εἶδος στενοπόρου. καὶ τὸ ἐλαιηρὸν δὲ ἀγγεῖον καθ' ὁμοιότητα τοῦ ποτηρίου βομβυλιὸς ἐκλήθη.

Βόμβυξ. Huc pertinet glossa Choeroboschi in Anecd. Bekk. pag. 1354: βόμβυξ, βόμβυκος. ἔστι δὲ γένος ἀλοῦ καὶ θηριδίά τινα, καὶ ζῶον ἀφ' ὧν τὰ βομβύκινα. Κατὰ Λάκωνας δὲ στάμιον δηλοῖ.

* **Βομβώδης** i. q. βομβικός· Eustath. II. pag. 1065, 18: τό ρήμα (ἀνεκυβαλῖαζον) βομβῶδες ὃν ἔμφρασιν ἔχει τῆς μετὰ ἤχου τῶν ἀρμάτων ἀνατροπῆς.

Βοούτροφος, i. q. βοουτρόφος. Tzetz. Chil. II, 347: ἰδίαις παρενέμιξεν ἀγέλαις βοοτρόφοις.

Βόξυνος. Locum Schol. Apoll. Rhodii adversus emendationem Schneid. vindicat Etym. M. pag. 204, 51: τῆς βοξύνης λεγομένης μελίσσης.

Βοράζω. Auctoritati Etym. M. adde Zonar. pag. 402.

Βορβορόπη. Cum Suida (*βορβορόπιν κῆπον*) consentit Zonar. 396: *βορβόροπιν* (sic). *κῆπον. σημαίνει καὶ τὸ μύριον.*

Βορβορώδης. Schneid. laudat Phrynich. Appar. pag. 466. Quod quale sit, nescio. Voluit, puto, Phrynich. Bekk. pag. 29, 30, dicere, ap. quem hæc glossa legitur: *βορβορώδη παρὰ τὸν βόρβορον καὶ τὸν ὀδόντα, τὸν δυσώδη τὸ στόμα.*

Βόρδων. διὰ τὸ βάρη δονεῖν ἤγουν βουστάξιν. Etym. M. pag. 111, 5, 8. De significatione vocis vide Schneid. in Supplementis.

* *Βόρμοξ*, i. q. *βόρμος*, avena. Etym. M. pag. 205, 3.

* *Βοσκήτωρ*, pastor. Etym. M. pag. 205, 52. 218, 41. Hesychius.

Βοσκός. Locis a Schneid. allatis adde Etym. M. pag. 606, 42.

Βόσμορος et *βόσπορος.* Posterior forma ap. Diodor. Sic. II, cap. 36. Priorem formam ex Onesicrito habet Strabo l. XV, pag. 35 Siebenk.; et pag. 25 non addito Onesicriti nomine. Scripturam Strabonis alteri præferunt Tzsucka ad Strab., Casaub. et Wesseling. ad Diodor.

Βοτέω. Locis a Schneid. laudatis adde Etym. M. pag. 205, 50.

* *Βοτρεύω*, racemo sum similis. Etym. M. pag. 205, 34 ex incerto poetâ: *πλοχμοὶ βοτρεύοντες ἐπερρώθοντο κίοντι.*

Βοτρυνώδης. Alia forma *βοτρυνειδής* ap. Etym. M. pag. 205, 53.

* *Βουβαλῖς* i. q. *περισκελῖς.* Hesychius *βουπαλίδες, περισκελίδες.* Sponte se offert emendatio, ratione habita vocis *βουβάλια, τὰ*, ap. Diphilum. Etym. M.

* *Βούβαλος*, stultus, insulsus; Tzetz. Chil. IV, 862, V, 826. IX, 974. X, 185. XI, 222, 228. 231. Hinc * *βουβαλόπαπας*, insulsus papa s. presbyter, ap. eundem IX, 965, 967, 974.

* *Βουβάρα*. εἴρηται διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τοῦ ἄκρου προτομήν τινα βουβάλου ἐξέχουσαν (καὶ βούβαλον μέγα καὶ πολύ.) ὁ μεγαλοναύτης. ἢ ὁ μέγλωσ βαρύς· παρὰ τὸ βοῦ ἐπιτατικὸν καὶ τὴν βάρην εἶδος πλοίου· ἢ παρὰ τὸ βάρος ἔχοντα καὶ κωχητιῶντα· περὶ ἀλᾶζόνος γὰρ λέγεται. Etym. M. pag. 206, 18. Cfr. Hesych. βουβάρα μεγαλοναύτης..... καὶ μέγα βάρος ἔχων καὶ ἀνχένα, ἢ ὁ μέγας καὶ ἀναίσθητος ἄνθρωπος.

Βούβοσις. Hesychio adde Etym. M. pag. 206, 38.

Βούβρωστις, II. XXIV, 532, Schneider Zonar. pag. 397, βούβρωσις, qvo loco editor affirmat, utramque formam in Homeri codd. exstare. Etym. M. pag. 206, 40, Hom. locum laudans, vulgatam exhibet, atque addit, esse, qui hanc vocem idem esse statuerent, qvod ὁ οἶκτος. Consentit Etym. Gud. pag. 113, 24: βούβρωστις ἢ μέγλωσ ἐσθιονσα ἀνί. Affertur præterea hæc vox ex Anthol. II, 31, 5 (in Brunckii Analect. vol. III, pag. 61, carm 74).

Βουβῶρες. Nicandri auctoritati adde Lucian. Tom. III, pag. 254, Bipont.

* *Βουβωνία* κοπός. Etym M. 206, 24. Videtur dolorem inqvinis significare, nisi corruptus sit locus, et legendum βουβωνιασκόπος, quemadmodum est in Hesych. βουβωνιασκόπος ὁ βούβωνί ἐπάδων. In editione Schrewelii laudatur ad hunc locum Aristot. Hist. Anim. 378.

Βουζύγης. „Epimenides, qui postea Buzyges dictus est secundum Aristotelem.” Serv. ad Virg. Georg. I, 19. Glossam Suidæ: Βουζύγης ὁ Ἡρακλῆς, Grashofius in annalib. Jabini X, 2, 139 recte emendat: Βουζύγης, ἦρωσ Ἀττικὸς. Hesych. enim: Βουζύγης, ἦρωσ Ἀττικὸς, ὁ πρῶτος βοῦς ὑπὸ ἄροτρον ζευξας. ἐκαλεῖτο δὲ Ἐπιμενίδης. Cfr. Etym. M. pag. 206, 46; Anecd. Bekk. pag. 221, 8; Creuzer Symb. u. Mythol. II, 734; IV, 348.

Βουθόινης. Tzetz. Chil. II, 571 de Hercule ad voracitatem ejus indicandam.

Βουκάπη. Hesychii auctoritati accedat Zonar. 400; Etym. M. pag. 207, 20.

Βουκεφάλας, gen. α, i. ρ. *βουκέφαλος*. Tzetz. Chil. I, 809; IV, 490.

Βουκινίζω. Aliam scripturam *βουκηνίζω* exhibet Etym. M. 464, 45.

* *Βοῦκλεψ* i. ρ. *βοΐκλεψ*. Phrynich. Bekkeri pag. 11, 33. Cfr. Lobeck ad Phryn. pag. 612.

Βουκόλημα. Notanda est explicatio Zonaræ pag. 402: *θῆλιστρον, ἀποπλάνημα, ἀπάτημα*. Cfr. Æschyl. Agam. 666 et Lucian. 5, pag. 301, quos locos laudavit Schneider. Adde Zonar. pag. 403: *βουκολήσας, ἀπατήσας*.

Βουκολισμός. Hæc scriptura ap. Athen. confirmatur loco Etym. M. pag. 208, 9: *βουκολισμός· μελοποιΐας υινὸς εἶδος καὶ ὀρχήσεως*.

Βούκρανος. Sophoclis loco addatur Tzetz. Chil. VIII, 76.

Βουλεία, ἤ. Pro hac forma, quam sola Aristophanis (Thesmoph. 915) auctoritate probat Schneider, Antiattic. Bekk. pag. 84, 30 ex hoc ipso Aristoph. loco laudat τὴν βουλίαν. Vix tamen probo. Et *βουλεία* sæpius apud Dionem Cassium ponitur de dignitate senatoria. Exempla suppeditabunt Indices Dionis.

Βουλιμιάω et *βουλιμιώττω*. Suidæ auctoritati accedat Aristoph. Plut. 874: *δῆλον ὅτι βουλιμιᾶ, quo loco cfr. Schol. Phrynicus Bekk. pag. 30, 10: βουλιμιᾶ τὰ βαλάντια· κατὰ μεταφορὰν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἐχόντων ἔνδον βαλαντίων*. Zonar. pag. 403: *βουλιμιᾶ, λιμιώττει, πεινῆ λιαν*.

* *Βουλλωτήριον*, forma, in qua bullæ effinguntur. Etym. M. pag. 772, 15: *εἰς τὸ βουλλωτήριον τυπτόμενος ὁ μόλιβδος τὸν ποιεῖ καὶ εἰκόνα ἀποτελεῖ*.

* *Βουλύσιον* i. ρ. *βούλυσις*. Tzetz. Chil. XII, 769. *μέχρι βουλυσίου*, ad vesperam usque.

* *Βουνόθρεπτος*, in collibus nutritus. Theodos. Acroas. IV, 13.

Βούπαις. ap. Agath. 97, 7 adjective: *υἱοὺς εἶχεν τέτταρας, βουπαίδας ἤδη καὶ θαρῶαλέους.*

Βούπαλος, "der Name eines Mannes, den Hipponax in seinen Gedichten geschändet hatte." Schneider. Exstat hoc Hipponactii fragmentum ap. Tzetz. Chil. XIII, 322. Kiesslingius *βουπάλω* edidit ut Appellativum, adjecta notula: "Lacisius et Plot. de metris p. 2644 Putsch vertunt *βουπάλω*, asino." Poterat Zonarum quovque pag. 398 testem afferre, ap. quem hæc glossa legitur: *βούπαλος ὄνος.* Et Suid. *Βούπαλος ὄνος. Ἀριστοφάνης.* Sed in Schol. ad Lycophr. 436 edit. Roman. ut nomen Proprium scribitur. Vide Interpp. ad Aristoph. Lysistrat. Tom. VI, pag. 272 Inverniz., unde patet, falsum esse Kiesslingium. Etym. M. pag. 207, 5, *Βούπαλος κύριον.*

* *Βουπομπός,* boves solenni pompa deducens. *πενταετηρίς ἐορτὰ βουπομπός,* de ludis Pythiis; Vit. Pind. pag. 9, Tom. II, Boeckh.

Βούπρηστις. Alia forma *βουπρήστης* primæ declin. ap. Zonar. pag. 398: *βουπρηῆσται ὄνομα ὄφειων.* Sed pag. 400: *βουπρηῆστις* (sic) *λαχάνου ἀγρίου γένος, ὅμοιον τῷ σίνηπι.*

Βους. Anomalam formam Genitivi *βοῦ* ex Soph. Inacho et ex Æschylo laudant Anecd. Bekk. pag. 1196, init., et Antiattic. Bekk. pag. 84, 18.

Βουστάσιον. Auctoritati Geoponic. adde Zonar. pag. 402: *βουστάθμιον τὸ βουστάσιον.* Primam formam ignorat Schneid. Vera tamen visa est Zonaræ editori, quum nihil annotet; nec variant codd. Etym. M. 209, 42: *ἐκεῖ αὐτοῦ τὰ βουστάσια ἐφυλάττετο.*

Βούστασις. Hæc vox ap. Schol. Apoll. Rhod. confirmatur loco Etym. M. pag. 209, 49, ubi ex incerto poëta laudatur hic versus: *Βοῦρά τε Δεξαμένιοιο βούστασις Οἰκιαδάω.*

Βούσυκον. Hesych. et Apollon. Lex. auctoritati adde Zonar. pag. 402: *εἰώθασι τῇ προςθήκῃ τοῦ ἵππου ἢ τῶν*

βοὺς τὸ μέγεθος τῶν ὑποκειμένου δηλοῦν· ἀπὸ μὲν τοῦ βοὸς βούσυχον, βούπαις, βούλιμος. Cfr. Etym. M. pag. 209, 46.

Βούτης. Euripidis auctoritati adde Æschyl. Prometh. 571: *μυριωπὸν βούταν*. Theocr. Eid. I, 86: *βώτας μὲν ἔλεγεν*; XX, 34: *κύρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βώτα*.

Βούτομος et **βούτομον**. Locis allatis adde Zonar. 402: *βούτομον*· εἶδος χόρτου. Et Aristoph. Av. 663: *ἐξβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοῦςνίδιον*, ubi cfr. Schol.

* **Βουτραγοταυράνθρωπος**, Tzetz. Chil. VII, 484, monstrum compositum ex homine, tauro et *βουτράγω*.

* **Βουτρίσα**· ὄνομα ὄρειος. Suidas.

* **Βουτροφέω**, boves alo. Tzetz. Chil. IV, 353.

Βουτύπος. Apollon. et Porphyr. auctoritati adde Anecd. Bekk. pag. 221, 1: *βουτύπος· ἱερεὺς τις. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ τύπειν τοὺς βῶς ἐν τῇ θυσίᾳ καὶ ὕτως ἀναιρεῖν*.

Βουφάγος. Loco ex Orphei Argon. adde Epigramma in Anal. Brunckii I, 147, quod legitur ap. Suid. in *βουφάγος*.

Βούφος et **βούφος περιφοιτῆς**. Schneid. laudat Extraits des Mss. de la biblioth. nationale in Not. 144 addi poterat. Zonar. pag. 197: *βούφος· ὄρνεον. βούφος ἐπιφοιτῆς ἐπὶ τῶν ἀσνέτων καὶ παχυρόνων, ἔρηται*. Editor annotat: "βούφος. Lege βούθος. Vide Zenob. Adag. II, 66." Sed hunc librum nunc non licet consulere. Suidas habet *βούθος περιφοιτῆς*.

Βοώδης. Auctoritatibus hujus vocis adde Etym. M. pag. 206, 45.

Βοών. Auctoritati Tab. Heracl. addatur Phrynich. Bekk. pag. 29, 32: *βοών· ἡ τῶν βοῶν στίσις*. Et Etym. M. pag. 203, 8: *Βουωτός· Ἄρνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ, τεκοῦσα αὐτὸν, λαθεῖν βουλομένη τὸν πατέρα, ἔρριπεν εἰς βοῶνα*. Cfr. de hac voce Bast. ad Gregor. de dialect. pag. 225 editionis Schäfer.

* **Βοῶτα**· παρὰ Λάκωσιν ἡ ὀδύνη. Zonar. pag. 400.

* *Βρᾶ*, Æol. pro ῥάδιον, Etym. M. pag. 210, 40, Herodiani et Choerob. auctoritatem secutus.

Βραδυκίνητος. Loco ex Adamanti Physiogn. desumpto accedat alter e Schol. Theocr. XVI, 93: *κνήψ ξῶόν ἐστι βραδυκίνητον*.

Βραδύνω. Plusquamperf. *ἐβεβραδύκειν* Lucian. Conviv. Lapith. 20.

Βραδύπους. Superlat. *βραδυποδώτατος*, Tzetz. Chil. IX, 311.

* *Βραδύπωλος*, tardis equis vectus. Tzetz. Chil XIII, inscript. Hist. 460.

* *Βράδων* i. q. *βεμβρός*. Epicharm. ap. Etym. M. pag. 195, 30: *βράδονές τε καὶ κίχλαι, λαγοὶ, δρόκοντες ἄλκιμοι*.

Βράζω. *βράσαντα κύματα*. Pisid. de exped. Heracl. I, 172.

* *Βρακία*, τὰ, i. q. *ἀναξυρίδες*, braccæ. Etym. M. pag. 98, 2: *ἀναξυρίδας, ἄπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ βρακία φασὶν ἀπὸ τοῦ ρακία, πλεονασμῷ τοῦ β, Ἰαιολικῶς*. Vix tamen cuiquam persuaserit auctor glossæ, vocem *βρακία* esse origine Græcam.

* *Βραῦνος* ἡ *μυρὰ ἀγρίς ἐπὶ Κρητῶν*. Anecd. Bekk. pag. 223, 20.

* *Βραχιονιον*, i. q. *βραχιονιστήρ*, torques. Tzetz. Chil. X, 220, 230, 232. Idem, Chil. XIII, 48 commemorat τοὺς *βραχιονιστήρας* inter ornatum triumphantium. Sed Chil. III, 762 videntur hac voce indicari laminæ ad brachia tuenda. Ita enim ille: *Ἡ Πάνθεια, inquit, εἰργάσατο τότε τῷ Ἀβραδάτα χρυσῶν ὀμῶν τὸν θώρακα καὶ βραχιονιστήρας καὶ κράνος λιθοκόλλητον, χάριν πολλὴν ἀστράπτον*.

Βραχίων. Choerob. in Anecd. Bekk. pag. 1355: *τὸ βραχίων (τὸ ἐπὶ τῶν μέρους τῶν σώματος). ἐν τῇ συνεθείᾳ παραλόγως δξύνουσι; βραχιῶν λέγοντες*.

* *Βραχυγραφέω*, vocem aliquam scribo vocali brevi; Tzetz. Chil. VIII, 701.

- * *Βραχυλόγημα*, i. q. *βραχυλογία*, Tzetz. Chil. V, 317, 325; XII, 515.
- * *Βραχυμυθέω* i. q. *βραχυλογέω*. Zonar. Lex. pag. 409.
- * *Βραχύχρονος* i. q. *βραχυχρόνιος*. Tzetz. Chil. I, 941 τὸ βραχύχρονον τῶν ἀνθρώπων, quum v. 945 vulgaris forma *βραχυχρόνιος* ponatur. Chil. IV, 1000 τὸν Ἀχιλλεῖα βραχύχρονον ἐσόμενον.
- * *Βρέδον*, ἔλαφον ἢ κεφαλὴν ἐλάφου, Etym. M. pag. 212, 48. Sed eadem pag. l. 27: *βρένδον* καλῶσι τὴν ἔλαφον *Μεσόππιον* καὶ *βρέντιον* *Μεσαππίοις* ἢ *κεφαλὴ τῆς ἐλάφου*. Pesiychius: *βρενθον* ἔλαφον. Atque scripturam *βρένδον* Sylburgius ad Etym. M. l. l. probat.
- Βρένθις*, i. q. *θρίδαξ* ap. Cyprios. Nicandro Athenæi adde Anecd. Bekk. 223, 12 ap. quem corrupte: *Κύπριοι βρένθισιν τὴν θρίδακα λέγουσιν*. Cfr. Etym. M. pag. 212, 43: *κύπριοι βρενθισιτην θρίδακα λέγουσι*. Sylburg. emendat *βρενθίδα τὴν θρίδακα*, Is. Vossius *βρένθιν τὴν θρίδακα*.
- Βρένθος*. τύμβος καὶ ὄρνεον. Anecd. Bekk. 223, 14. De posteriore significatione constat, prior inaudita est. Corrige *τύφος*. Cfr. locum aptissimum Athenæi pag. 611, e, a Schucidero laudatum: *ἀπομνημονεύσω ἐγὼ εἰ καὶ πολλά ἐστι τὰ λεχθέντα, διὰ τὸν βρένθον ἡμῶν τὸν πολὺν ὃ φιλόσοφοι*.
- Βρέτας*· εἶδωλον..... *Κυρηναῖοι δὲ τὸν ἀναίσθητον βρέτας* εἶπον, Anecd. Bekk. pag. 223. Atque non Cyrenæis solis hanc loquendi formam frequentatam fuisse, auctor est Antiaticista Bekk. pag. 85, 19: *βρέτας*· ὁ ἀναίσθητος· *Ἀναξανδρίδης Διδύμοις*. Cfr. Horatianum illud: *statua taciturnius*.
- * *Βρέττια*· μέλαινα πίσσα: Anecd. Bekk. pag. 223, 18; Etym. M. pag. 213, 9. Cfr. Hesych. s. v. et locum poëtæ ap. Steph. Byzant. s. v. *Βρέττος*, ubi pro *γλῶσσα* recte emendatur *πίσσα*.
- * *Βρεφοτροφέω*, infantem nutrio. Tzetz. Chil. IX, 513.

Βρεφώδης, puerilis. Tzetz. Chil. IV, 88; XIII, 3, *βρεφώδης ἡλικία*.

* *Βριαρόχειρ*. Eustatio adde Zonar. pag. 404.

* *Βριγώω*. Etym. M. pag. 308, 32 vocem *βεβριγωμένος* ut exemplum adducit eorum verborum, quæ *b* initiale abjicere possint. Sed quid significet hæc vox, nescio.

Βρίζα, Æol. pro *ρίξα*. Anecd. Bekk. pag. 567, 23. Cfr. Etym. M. pag. 214, 30.

Βρίζελος· οἱ μὲν τοὺς ἰστόπους..... οἱ δὲ βαρβάρους. *Λίδυμος* δὲ τὰ τραγικὰ προσωπεῖα παρὰ Κρατίνῳ. Hesych. Consentit Etym. M. pag. 213, 40, nisi quod duplicata λ scribit. Quod enim addit: ἄλλοι δὲ βριζέλλους τοὺς κελεύοντας, id ortum est ex prava etymologia, quum hanc vocem ex *βρί* et *κέλωμαι* derivaret.

* *Βριλών*· ὁ βαλανεύς. Theognostus in Anecd. Bekk. pag. 1355.

* *Βρινοί*· οἱ βάτραχοι. Zonar. pag. 404.

* *Βρόδον*, Æol. pro *ρόδον*. Hesych. Anecd. Bekk. 567, 23. Cfr. Etym. M. 214, 30.

* *Βρόνδον*· εἶδος διαλέξεως. Zonar. pag. 408. Quod quæ sit, ignoro. Consentit cum Zonara, Tittmanno teste, Cyrillus ms.

Βροντεῖον. Machinam hanc scenicam accurate describit Schol. Aristoph. Nub. 294.

* *Βρόταχος* τὸν βάτραχον Ἴωνες καὶ Ἀριστοφάνης καὶ παρα Ξενοφάνει. Etym. M. pag. 214, 45. Ap. Hesych. βότραχος, βάτραχος; sed *βρόταχος* postulat ordo Alphabeticus.

Βροχθώδης· Nicandri auctoritati adde Etym. M. pag. 206, 28 s. v. βούβασις.

Βρόκος· Præter vulgarem significationem disces aliam quoniam ex Anecd. Bekk. pag. 220, 22: ξύλινόν τι ὡσπερ ὁ κύφων, προστιθέμενον τοῖς τραγῆλοις τῶν νομοθετούντων ἐν Λοκροῖς, ἵνα ἐπισπασθὲν πίεση καὶ ἀποκτείνῃ τὸν μὴ κυρώσαντα τὸν νόμον.

- * *Βρῶνλος*, vox recentior, idem significans quod *σχῖνος*. Schol. *Odyss. E*, 463; *N*, 103.
- * *Βρουμαχία*: ἑλληνικὴ ἐορτὴ τοῦ Διονύσου. Zonar. pag. 405. Sed verëor, ne mendum aliquod lateat. Unus cod. hanc glossam omittit.
- * *Βροῦτις*. Suidas: βρούτιδες· γυναικες οὕτω καλούμεναι οἰονεὶ σιβύλλαι καὶ προφήτιδες. Consentit Zonar. pag. 406.
- * *Βρυζάω*, i. q. βρύζω. Zonar. pag. 410: βρυζάω, ἐσθίω. Hinc * βρυκεδανός· ὁ πολυφάγος. Etym. M. pag. 216, 18.
- * *Βρύοικος*· ἡ ἄγκυρα, ἡ τὸν βυθὸν οἰκοῦσα. Zonar. pag. 407. Sed cfr. Suid. s. v. βρόχιος.
- Βρυτήρ* i. q. ῥυτήρ s. ῥύμβος. Etym. M. 706, 31: Ῥύμβω. ῥύμβω καὶ τυπάνω Ῥεῖν Φορέγες ἰλάσκονται μυστικῶ σαυιδίω ὁ στέγονσι εἰς τὸν ἄερα καὶ ἦχον ἐμποιοῦσι. ῥύμβος δὲ καὶ ῥόμβος διχῶς λέγεται. ἔστι δὲ τροχίσκος, ὃν τύπτοντες ἱμάσι καὶ στρέφοντες ποιοῦσι περιδονεῖσθαι καὶ ψόγον ἄποτελεῖν, ῥύμβον δὲ αὐτὸν Εὐπολις εἶπε. καλεῖται δὲ καὶ βρυτήρ. Cfr. Anecd. Bekk. pag. 567, 23; Etym. M. pag. 1119 Edit. Lips.
- Βρῶμος*, foetor. Præter hanc significationem Zonaras pag. 405 et 406 auctor est, hæc nomine herbæ genus aliquod vocari. Ita enim ille: βρῶμος· τὸ ρυτόν. Editor laudat Dioscorid. L. 4, c. 140. Stapel. ad Theophr. pag. 957.
- Βρωσεῖω*. Callimachi fragm. adde Etym. M. pag. 220, 47.
- Βύας* et βρύας. Posteriorem formam, quam Schneid., præferre videtur, dubiam facit Zonaræ silentium pag. 410: βυας· εἶδος ὀρνέου νυκτερινουῦ. Αἶων. καὶ βύας ὄφθη. καὶ βυαι ὄφθησαν. Quo loco Editor tres Dionis locos laudat: 235, 37; 251, 40; 321, 10. Plures dat Index Dionis, nec variant codd.
- * *Βύζανα*· κόνδυλον. Theognostus in Anecd. Bekkeri pag. 1355.

Βύζην. Disputat de hoc Adv. Apollon. Alexandr. in Anecd. Bekk. pag. 612, 3: *σεσημειώται τὸ βύζην καὶ διὰ τὴν ἕκτασιν τοῦ υ καὶ διὰ τὴν μονὴν τοῦ ζ.* Cfr. Schol. ad Grammaticam Dionysii Thrac. ibid. pag. 942. Zonar. 412. Etym. M. pag. 216, 45.

* *Βυθίς* i. q. *βυθός.* Etym. M. pag. 216, 49.

* *Βύζηνον* i. q. *βυζάνη.* Zonar. pag. 412.

Βύρσοδέψιον, Schneid. ex inscript. Sicul. Gruter. Sed Etym. M. pag. 187, 17 jubet scribere *βυρσοδεψεῖον.* Ita enim ille: *τὰ διὰ τοῦ εἰον οὐδέτερα μονογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα διὰ διαθόγρου γράφονται. οἷον μαγειρεῖον, πατριαρχεῖον, ὄραφοτροφεῖον, ἰατρεῖον, ἰαμβεῖον, βυρσοδεψεῖον, ἐπισκοπεῖον.*

* *Βυρσοδομέω,* i. q. *βυρσοδομεύω,* Zonar. pag. 412, ap. quem duæ glossæ deinceps utramque formam explicant. Etym. M. pag. 217, 32 distingvit inter *βυρσοδομέω* et *βυρσοδομεύω:* *βυρσοδομεύων, ὃ ἐν ἑαυτῷ ἐν βάθει διαλογιζόμενος καὶ κεκρημμένα βουλευόμενος ἢ ἐνθυμούμενος. βυρσοδομεῖν, ἐν βυθῷ τιῆ ἀικοδομεῖν, τὸ ἐν βάθει κατασκευάζειν ὥστε μὴ πρότερον γνωσθῆναι πρὶν ὑπερέχειν ἄνω. Vix vera distinctio.*

Βύσσος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Schol. Aristoph. Pag. 963: *τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον κρηθὴν ἔλεγον, τὸ δὲ γυναικεῖον βύσσον.* Emenda *βέσσον.*

* *Βωβός* ὃ μὴ δυνάμενος βοῶν, voce captus. Etym. Gud. pag. 117, 28. Sed Hesych. *βωβός:* *χωλόνος.*

* *Βωθέσσω.* Zonar. pag. 414: *βωθέσσειν ὄραμν.*

* *Βώκαρος* τὸ ἕαρ ὑπὸ Τροϊζήνων. Etym. M. pag. 217, 40. Sed Hesychius: *Βώκαρος:* *ποταμός ἐν Σαλαμῖνι ἐκ τοῦ Ἀκάμαντος ὕδρουσ γερόμενος.*

* *Βῶμαρ* i. q. *βωμός.* Etym. M. pag. 491, 37: *λέγει ὁ Ἡρωδιανός ἐν Μονοβίβλω, ὅτι τὰ εἰς α ρ οὐδέτερα παραληγόμενα τῷ ω ἄκλιτά εἰσι. βῶμαρ σημαίνει δὲ τὸν βωμόν. μῶμαρ σημαίνει τὸν μέγαν. νῶκαρ σημαίνει τὴν στέρησιν τῆς ψυχῆς· οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.*

Βωμός. Phrynichus Bekk. pag. 29, 33 proverbialem locutionem annotat: βωμός θερμοός. λέγεται μὲν ἐπὶ τῶν θερμοῶς εὐδοκίμωντων ἐν τινι, μετείληπται δὲ ἀπὸ τῶν ἱεροῶν, ὧν διὰ τὸ θερμοκεύεσθαι περιττῶς θερμοὶ εἰσι οἱ βωμοί.

Βωνίτης i. q. βούτης, Schneid. e Callimacho Etym. M., „nisi forte, inquit, legendum est βολίτησι.” Sed. Zonar. pag. 413: βωνίτης· ὁ βουκόλος. Quæ glossa si cum altera ap. eundem pag. 398 βουνίτης· ὁ βουκόλος, ὁ βοηλάτης, conferatur, apparebit βονίτησι ap. Callim. nihil aliud esse, nisi Doricam formam pro βουνίτησι. Etenim βουνίτης proprie significat eum, qui in collibus habitat, hinc de Panc pastorum deo ponitur, Anal. 2, pag. 81, unde facillime sequitur, ut de quocunqve pastore adhibeatur.

Βῶξ, gen. βωξός. Athenæi auctoritati adde Anecd. Bekk. pag. 200 iuit. Aristoph. ap. Zonar. pag. 413, et ap. Etym. pag. 218, 30: ἀλλ' ἔχουσι γαστέρα μεστήν βοάων. Et Pherecrates ap. eosdem eodem loco: οὐκ ἔστιν ἰχθῦς ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ.

* **Βῶροι** ὀφθαλμοί. Zonar. pag. 413. Hesych. Suidas.

* **Βῶστρον**. victus. Etym. M. pag. 217, 44: βῶλος.. ἢ γῆ. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέγω. ὄθεν καὶ βῶστρον.

* **Βωταλῖς**, ἡ νυκτερίς, Zonar. pag. 414. Eandem vocem in Epimerismis Herodian. mss. reperit Cangius.

* **Βωτέπ** i. q. βοπτέπ. Zonar. pag. 416: βωτεῖν τὸ ἀροτριῆν. Et altera glossa: βωτεῖν ἀντὶ τοῦ ἀροῦν οὐπολάωνες.

Γαιοδότης. Hanc vocem in Callimachi fragm. 158 V. V. D. D. mutant in γαιοδάτης, quos sequitur Schneid. Sed et Etym. M. pag. 223, 17, qui hunc Callimachi locum citat, et Suid. et Zonar. γαιοδότης. Atque in tanto Lexicographorum consensu nihil temere mutandum.

* Γαίως ὁ ἀπόγειος ἄνεμος. * Γαίων τὸν ἐργάτην βοῦν. Anecd. Bekk. 229, 15; Etym. M. 223, 25.

Γαιόω. Schneid. e Synesio γαιοῦται, „wird dick und erdig.“ Tzetz. Chil. I, 709: πολὺν τὸν χοῦν ἐγγέοντες κορυθαῖς τοῖς ἐδαφίταις Γαιοῦσι ταῦτας (τὰς γεφύρας) ἀκριβῶς. Γαιώσαντές δε ταῦτας κ. τ. λ. Sermo est de ponte Xerxis per Hellespontum juncto, quem multa ingesta terra solidæ terræ similem reddebant. Apud eundem IV, 501, γαιῶν τὸν Ἑλλάσποντον διπτῆ γεφυροργία. VII, 390, γαιώσας τὴν θαλάσσαν. IX, 808, Ἑλλάσποντον γαιώσας.

* Γαῖται οἱ γεωργαί. Etym M. 229, 23.

Γαλακτοκόμος. Hesychio adde Anecd. Bekk. pag. 229, 23.

Γαλακπόμαι. Schol. II, II, 642: περιγναγίας περισσῶς γεγαλακτωμένας, ὃ ἐστι πληθούσας γαλακτος, ἢ περιβεβρεγμένας.

Γαλακτώδης. Anecd. Bekk. pag. 229, 24 docent, ita vocatum fuisse genus aliquod vini dulcis.

Γαλαρία. ἰχθὺς ποιός, ὃν ἔνιοι ὄνισκον. Anecd. Bekk. pag. 229, 27.

Γαλέα. Mustelam esse, non felem, docet Astius ad Theophr. Char. 16, ap. quem vide locos auctorum.

Γαληνιάζω. Hippocrati et Simplic. adde Schol. Pind. Ol. V, 1, pag. 118 Boeckh.: καρδία γελανεῖ, τουτέστι γαληνιάζουσα.

Γαληνίζω. Poni hoc verbum de vultu exhilarato, docet Phryn. Bekk. 32, 10: γαληνίζει καὶ διεσκέδασται τὰ μέτωπα ἐπὶ γεγηθότος καὶ εὐγενῶς διακειμένου.

* **Γαληνόμορφος**, serenus. Etym. Gud. pag. 119, 1.

* **Γαλωῶνη**, i. q. γάλως. Zonar. Lex. pag. 418:

* **Γαλωῶμες**· χρῶμα ἵππων τὸ ὄνοειδές; Anecd. Bekk. pag. 230, 6. Mira vox! Etym. M. pag. 220, 32 scribit γάλωνες.

Γάμβορος ἢ γάμμορος· ὁ ἀμέτοχος. Zonar. Lexic. pag. 416. Nihil aliud est, quam ἄμμορος.

* **Γαμβροποιέω**, generum facio. Tzetz. Chil. X, 433.

* **Γαμήγγυρις**. Etym. M. pag. 221, 5: ἡ εἰς τοὺς φράτορας ἐγγραφή τῶν ἐφήβων γαμήγγυρις ἐλέγετο.

* **Γαμητικός** et **γαμητικῶς**. Hesych. γαμησεῖεν γαμητικῶς ἔχειν. Unde Schäfer, qui hunc locum laudat ad Schol. Apoll. Rhodii pag. 180, etiam Adjectivum γαμητικός usitatum fuisse, concludit.

Γαμψωλή. Schneid. ἀμαστύρωσ. Auctorem dabo Theognostum in Anecd. Bekk. pag. 1356.

* **Γανύματα**· ἀρτύματα. Anecd. Bekk. 230, 8. Hinc emenda Hesychii γανύματα.

* **Γάνυξ**, γάνυκος· ὁ γαρνάκτωρ παρὰ Ἐρατοσθένει. Choerobosc. in Anecd. Bekk. pag. 1356. Sed, quid sit γαρνάκτωρ, nescio. Num ἀνάκτωρ?

Γάργαλος. Luciano et Nicetæ adde Phryn. Bekk. pag. 31, 25.

Γαργαεών. Hippocrati adde Anecd. Bekk. pag. 230, 10; Etym. M. pag. 221, 31; Eustath. II. pag. 697, 28; Zonar. Lex. pag. 420. Sed pag. 416 Zonar. scribit γαργαλεών.

Γάρκον. τὸ ἔσω τῆς πλήμνης σιδήριον, ὃ τὸν ἄξονα τρίβει. Anecd. Bekk. pag. 230, 12; Etym. M. pag. 221, 42.

Eadem Zonar. pag. 422, nisi quod γάρκος. Hesych. et Pollux γάρρον.

* Γάρκος. Zonar. pag. 416: ἔστιν οὐδὲν ἄλλο ὁ γάρκος, ἢ σηπεδών. Editor laudat Artemid. L. I, cap. 68. Quem librum quum non liceat consulere, non definio, utram vocis σηπεδών significationem huic voci tribuendam censeam.

Γαστήρ. Anecd. Bekk. 230, 15 docent, ita vocatos fuisse helluones homines: γάστερες· οἱ τροφῆς μόνης ἐπιμελούμενοι.

Γαστραφέτης. Auctoritatibus hujus vocis adde Tzet. Chil. XI, 615, qui hanc inter τὰς ἀφαιτικὰς μηχανὰς commemorat.

Γαστριδούλος. Thomæ Mag. adde Theognostum in Anecd. Bekk. pag. 1356.

Γάστριον. Aliter, quam Schneider, Etym. M. pag. 221, 46: πέμμα τι σησαιμῶδες παρὰ Κρησί.

* Γαῦλος· ὁ εὐέξαπότητος, ὁ ἐξ ἀλλοτριῶν ζῶν. Suid. s. v. Zonar. p. 417. Consentit Hesychius de posteriore explicatione, priorem omittit.

* Γαυνάκη, i. q. καννάκη. Zonar. pag. 418, Suid. s. v. Clemens Alexandr. Pædag. II, 9.

Γαράγας· σκώλεξ ὑπο Συρακουσίων, ὃ ἡμεῖς γῆς ἔντερον, Anecd. Bekk. pag. 230, 30. Eadem Etym. M. pag. 221, 50, nisi quod γῆς omittit.

* Γέγγει· βρέχει. Hesych. Zonar. 432.

Γέγειος. Adde Zonar. 424 et 427; Hecataeum Etym. M. pag. 223, 33; Etym. Gud. pag. 121, 29.

Γεγονίσκω. Duobus Thucydidis et Aristoph. locis adde Dion. Cass. pag. 817, 19; 825, 53.

Γεγωνός. Comparat. γεγωνόστερον ut Adverb. habet Agathias pag. 208, 12.

Γειόθεν. Vide Apollon. Alexandrinum in Anecd. Bekk. pag. 601.

Γείταινα. Cfr. Anecd. Bekk. pag. 1199.

* Γειώρας, ὁ τὴν γῆν φυλάσσων, ἢ ὁ ἐξ ἄλλου ἔθνους προσκολλώμενος, Zonar. pag. 426. Idem pag. 434: γηῶραι· ἐπίμικτοι, τηρηταὶ τόπων. Et mox infra: γηῶρας· ὁ ἀλλότριος. Suidas: γειῶραι· οἱ τὴν γῆν φυλάσσοντες, et γειωρίσαι sine explicatione. Hesychius: γείωρας (sic) γείτονας ἐξ ἄλλου γένους καλουμένους τῷ Ἰσραήλ, προσηλύτους, ἢ τοὺς περὶ τὴν γῆν διαπονουμένους. Schrewelii editio, quia utor, laudat ad hunc locum Euseb. Hist. Eccl. l. I. cap. 7; Exod. cap. 12. Videtur esse vox Hebraea גַּר, in Græcam terminationem detorta, unde rursus prava explicatio, ὁ τὴν γῆν φυλάσσων, orta sit.

Γέλαιμι. Cfr. Theodos. Canon. in Anecd. Bekk. pag. 1045. Γελασίνην· τὴν πολλὰ γελῶσαν. Anecd. Bekk. l. a Schneidero laudato.

* Γελοιώδης, i. q. γελοῖος, Menander Constantinopol. pag. 295, 1.

Γελωτοποιΐα. Dio Cass. pag. 1353, 18. Schneid. ἀμαρτύρωσ.

Γενεάρχης. Locis laudatis adde Menand. Constantinopol. pag. 322, 15; 410, 18.

Γεοφανεῖον· μέταλλον γῆς κεραμίτιδος, ἢ τινος ἄλλης ἐργασίας, Anecd. Bekk. pag. 232, 12. Sed idem Grammaticus pag. 227, 16 rectius: γεωφανεῖον· χωρίον ἐστίν, ἐν ᾧ γῆς εἶναι μέταλλον· ἢ δὲ γῆ ἦν ξανθοτέρα, πεποιημένη τοῖς ζωγράφοις εἰς τὰς γραφάς. τὰχα δὲ ἢ μίλτος ἐστίν. Utramque glossam conjungit. Etym. M. ad γεωφανεῖον, pag. 229, 21. Cfr. γεωφάνιον ap. Schneid.

* Γεραιράς, ἢ. Anecd. Bekk. pag. 228, 9: γεραιράδας· τὰς ἱερείας τοῦ Διονύσου. Vide γεραιραὶ in Lexicis.

* Γέρανος· ὁ ὕμβρος παρὰ Κυρηναίων· παρὰ τὸ τὴν γῆν ῥαίνειν· Etym. M. pag. 227, 51.

* Γεραράς. Anecd. Bekk. 231, 30: γεραράδες· αἱ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν γυναῖκες καὶ αἱ τὸ τῆς Ἰθηνῆς ἐν Ἀργεὶ ἄγαλμα ἐνδύουσαι.

* Γεραφρονέω. In Æschyl. Suppl. 356 Wellauer edidit codices secutus: σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραφρονῶν. Nullam addit explicationem. Sed patet, hunc locum, illa lectione admissa, explicandum esse: *Tu, quavis prudentia, ut senem decet, præditus, tamen a nobis, quæ junioribus sumus, disce.*

Γεργέριμος. Adde Hesych. s. v. Zonar. pag. 429: ἡ ἐν τῷ δένδρῳ πεπανθεῖσα ἐλαία. Eustath. Odys. pag. 1726, 7: λέγονται ἐκ δρῦος οὗ μόνον δρυπέταις ἐλαῖαι βαρυτόνως κατὰ τοὺς παλαιούς, αἱ ἐν τῷ δένδρῳ πεπανόμεναι, αἱ καὶ γεργέριμοι, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς δρυπέτης καρπὸς ὁ ἐπὶ τοῦ δένδρου πεπανθείς. Cfr. eundem ad Il. pag. 664, 40.

Γέρθιος, ὁ, Schneid. Etym. M. pag. 228, 40 γέρθιος, ἡ ὑφάντρια. Etym. Gud. pag. 123, 51 γερθία ἡ ὑφάντρια. Zonar. pag. 429, γερθία ἡ ὑφαντορία (sic).

* Γερητοθεοδώρους· μιμοῦντας τον Γερητοθεόδωρον· παρὰ Ἀριστοφάνει. Etym. M. 226, 45. Latet mendum. Non enim potuit Aristophanes tale Nomen Proprium usurpare.

* Γεῖῤῥαῖναξία. Schneid. refert e Schol. Lucian. VIII, pag. 193, vocem γέῤῥον ap. Comicos de pudendis poni. Sed ille nihil tale, verum affirmat, ap. Epicharm. γεῖῤῥαῖναξία hoc sensu legi. Vocem γεῖῤῥαῖναξία probam censet Osannus, Auctar. Lex. Græc. pag. 46. Sed vide quæ contra monet Schäfer ad Demosth. pag. 1375, 20. De voce γέῤῥον vide Interpp. ad Domosth. l. l.; Eustath. Od. pag. 1924, init., apud quem Pausanias et Ælius Dionysius auctores sunt, hanc vocem ap. Comicos de pudendis poni. Cfr. Etym. Gud. pag. 123, 38; Orion. Theb. Etym. pag. 42. Schol. Luciani l. l. refert, Alcmanem hanc vocem de sagittis posuisse. Etym. M. p. 228, 42 inter alia: γέῤῥα καὶ αἱ σκηναί, ἐν αἷς τὰ ὄνια ἐπιπράσζετο..... ἐπὶ σταυροῦ δὲ φησιν Ἐπιπολις καὶ Δημοσθένης.

Γέρων. Dat. Æol. *γερόντοις*, Butt. Gramm. Gr. Tom. I, pag. 222. *Σάκος γέρον*, Odys. γ, 184, *quo loco Eustath. ex Æschylo laudat: ὡς λέγει γέρον γράμμα, τουτέστι λόγος; atque ex Sophocle: σὺ γὰρ γέροντα βούλεύεις, ἤγουν παλαιὰ, ἀρχαῖα; nec non e Pausania: γέρον ξύλον.*

* **Γεφυροργάτης**, i. q. *γεφυροποιός*. Tzetz. Chil. II, 82. **Γεφυρίζω.** Schneid. *ἀμαρτύρως*. Dio Cassius pag. 51, 77: *γεφυρίζων καὶ γελωτοποιῶν*. Cfr. Zonar. pag. 433.

* **Γεφυρουργία**, *fabricatio pontis*. Tzetz. Chil. I, 931; IV, 501; IX, 808.

Γεωμόριον. Hesychio adde Zonar. pag. 431.

Γεώργιον. Strabonis loco adde duos Tzetzæ. Chil. V, 607, *ἑξάκτωρ γεωργίου*. Chil. XII, 669, *τοὺς γεωργοὺς εἰσφέρει (ὁ Ἀριστοφάνης)..... τοὺς ἀγροὺς ποθοῦντας, γεώργια καὶ βότρους τε καὶ τὰς λοιπὰς ὁπώρας.*

* **Γεωσκαφέω**, *agrum fodio*, Tzetz. Chil. VII. 279. *E margine unius codicis Kiesslingius var. lect. adducit γαισκαφέω.*

Γήϊνος. Adv. *γηίνως*, quod omisit Schneider, habet Zonar. pag. 436.

Γηροκομέω. Agathias pag. 95, 5 passive, *ὁ Χιλδίβερος ἐν θυγατράσιν ἐγηροκομεῖτο.*

* **Γηροκομίτης**, *senex, cui victus præbetur*. Tzetz. Chil. XI, 26, 27.

Γηφάγος. Anecd. Bekk. pag. 232, 17: *γηφάγοι πένητες, ἄποροι ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σιτιζόμενοι, τροφῆς ἀμοιροῦντες.*

Γιαντιάω. Adde Zonar. pag. 437.

Γίγαρτον τὸ αἰδοῖον, Schol. Aristoph. Acharn. 275.

* **Γιγγλύμιον**, i. q. *γίγγλυμος*. Tzetz. Chil. II, 122 de speculis Archimedis, quibus classem Metelli incendebat: *κάτοπτρα κινούμενα λεπίσι τε καὶ τισι γιγγλυμίσι, ubi bene quadrat explicatio Hesychii, ὁ στρεφόμενος γόμφος*. Etym. M. pag. 231, 31 et Anecd. Bekk. pag. 232 vulgaribus vocis *γίγγλυμος* significationibus novam addunt:

φιλήματός τι εἶδος. Videtur idem esse, quod καταγλώτ-
τισμα ap. Aristoph. Nub. 51, nisi forte Grammaticus
vocem γίγγλυμος memoria lapsus permutavit cum λαφυγ-
μός, de quo vide Schol. Aristoph. l. l. Cæterum et in
Anecd. Bekk. et in Etym. M. et ap. Zonar. pag. 437
hæc vox per unum γ scribitur.

* Γιγγρῖ. ἐπιφώνημά τι ἐν καταμωκῆσει λεγόμενον. The-
ognost. in Anecd. Bekk. pag. 1358.

Γιγνώσκω. Perfect. ἔγνωμαι interdum, quamvis raro,
idem valet, quod activa forma ἔγνωκα. Vide Demosth.
de Coron. pag. 303, 27, quo loco Taylor annotat, unum
tamen cod. activam formam præbere. Bekker nullam
var. lect. ad hunc locum annotavit.

* Γλάγονες· οἱ τὸ γάλα πήσσουντες. Etym. Gud. pag.
126, 1.

* Γλαῖτους. τὰ λαμπρόματα τῶν περικεφαλαίων, οἶον
ἄστερας. Etym. M. 232, 40.

Γλακερός· λευκός, Zonar. 438, adducens versum: ἄρκον
τὲ γλακερῶν λαμποπέδαν γεράνων. Eundem habet Sui-
das, qui scribit γλακερῶν; rectius, opinor. Editor Zo-
nar. de hoc epigrammate ablegat lectores ad Anthol. l.
VI, c. XV, epigr. 19.

Γλάμων et γλαμυρός, Schneid. ἀμαρτύρως. Prior
forma legitur ap. Aristoph. Ran. 596; posterior ex So-
phocl. Μάντεσι laudatur a Schol. Aristoph. l. l. et a
Zonar. pag. 438.

Γλάσσα i. q. γλώσσα. Etym. M. pag. 558, 50.

* Γλάσσων· μωρός, ἀνούστατος, Zonar. pag. 439. Hunc
secutus est Phavorinus.

* Γλαυκόπιον τὴν Ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι, ἢ τὸ ἐν Ἀκρο-
πόλει τῆς Ἀθηνῶν ἱερόν. Etym. pag. 233, 28.

Γλαύω. Schneid. ἀμαρτύρως. Etym. M. ex epico poëta:
διαγλαύουσι δ' ἀταρποί.

* Γληχυρίς· πονηρά, Zonar. pag. 440. Editor emendat
γληχυνίς, comparans Etym. M. pag. 234, 27, γλιχύντης.

ἡ ἀνοχής, ἡ ἐρωτική. Sylburgius hanc glossam corruptam censet. Et jure ille.

* Γλί· τὸ ἰσχυρόν, Zonar. pag. 441. Alberti ad Hesych. emendat γλίον, quem probat Editor Zonaræ.

Γλία. Schneid. ἀμαρτέως. Vide Zonar. pag. 440; Etym. M. pag. 234, 27; Eustath. pag. 1560, 33.

* Γλιάομαι. Zonar. 442 γλιᾶται, παῖζει. Cfr. Hesych. s. v. Eustath. pag. 1560, 33: γλιᾶσθαι τὸ παῖζειν ἢ προθυμεῖσθαι.

* Γλίνα ὁ ῥύπος, Etym. M. pag. 234, 27.

* Γλυκάδιον, acetum. Etym. M. pag. 626, 57.

Γλυκυδέροζης. Hesychio adde Zonar. pag. 441.

Γλυκύπικρος. Tzetz. Chil. XII, 308. Schneid. ἀμυγ-
τύρος.

Γλώσσασις. Etymologo adde Zonar. pag. 439.

* Γνωθμῶ· τὸ κάμπω. συνήθως τοῖς παλαιοῖς λέγειν γνάμπω. Zonar. pag. 445.

* Γνής, i. q. γνήσιος. Anecd. Bekk. pag. 1188: γνής, γνητός. γνήτες δὲ λέγονται αἱ Ῥόδιοι καὶ Ἰγνητες οἱ γνήσιοι Ῥόδιοι.

Γνωμάτευμα. Eustath. et Schol. Soph. adde Zonar. pag. 445.

Γνωματεύω, deliberare, explorare, perpendere ap. Leon. Diac. 174, 17, ad quem locum Hasius exempla quædam ex Agathia adducit. Plura dabunt Agathia Indices.

Γνωμοδοτέω. Suidæ adde Zonar. pag. 445, ubi eadem vox laudatur e Cyrillo.

Γνωμοτυπικός. Adv. γνωμοτυπικῶς, a Schneidero omis-
sum, dat Zonar. pag. 446.

Γνωριμότης. Stobæo adde Tzetz. Chil. IV, 902.

Γνωσιμαχέω. Exempla hujus vocis vide ap. Hasium ad Leon. Diac. pag. 479 sq., qui eodem loco Substant.

* γνωσιμαχία, contentio, laudat e Philone de Somniis, 884, C. Γνωσιμαχεῖν ap. Leon. Diac. explicandum censet: consilia versare, cujus significationis, vel ap. recentiores non adeo frequentis, exempla nonnulla ponit.

Γογγύζω. Schneider ἀμαρτύρως. Occurrit autem sæpius ap. Alexandrinos. Vide quos laudat Tittmann ad Zonar. pag. 449.

Γογγυλίζω. In loco Aristoph. a Schneid. laudato Bentley legit γογγυλίξει, Reisig. γογγυλίξει, quæ voces novæ sunt.

* **Γοίπας, ὁ ῥύπος.** Zonar. pag. 446. Hesych. vero et Etym. M. pag. 238, 45 et 55 γοῖτος.

* **Γοισόω.** Anecd. Bekk. pag. 233, 23: γοισοῦται πλατύνεται, ἐλαύνεται, χαλκεύεται, κοιλαινεται, κάμπτεται, μελαινεται. Eadem Etym. M. pag. 237, 51.

* **Γόμφης, ὁ χοῖρος,** Zonar. 447. Sed reliqui, Hesychius, Cyrillus, Eustathius, atque adeo Zonaras ipse pag. 454 rectius γρομφάς vel γρομφίς, atque, obvio errore, γρόμφης. Eustathius 1752, 13 Hipponactem auctorem vocis γρόμφις f. γρομφίς laudat.

Γομφωτήριος. Schol. Od. E, 242 videtur γομφωτήριον ut Substantivum ponere. Ita enim ille ad vocem τέρετρα: πάντα τὰ διατροῆσαι δυνάμενα, γομφωτήρια καὶ τρέπανα.

* **Γοργάδες αἱ δέσποιναί,** Zonar. Hesychius vero γοργίδες αἱ Ὠκεανίδες.

* **Γόργια τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα,** Zonar. pag. 449; Cyrillus. Sed rectius Hesych. et Etym. M. pag. 238, 46 γοργεῖα.

Γοργύρα. Cum Hesychio consentit locus in Anecd. Bekk. pag. 233, 25: γόργυρα ὑπόνομος, δι' οὗ ὕδατα ἐπέξῃει καθόλου δὲ ἔλεγον οὕτω τὰς δυσζήτητους κατασκευὰς καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας. Etym. M. pag. 224, 59: γέγυραν ἀλλήν ἢ δεσμοτήριον. Emenda γεργύραν.

Γορπιᾶιος. Zonar. pag. 447. Schneider ἀμαρτύρως.

* **Γορῥός, ὁ κυρτός,** Zonar. pag. 447; Cyrillus. Hesychius γορός.

* **Γουάναξ.** Dionysius Thrax in Anecd. Bekk. pag. 1168, exposito usu Digammæ, προστίθεται δὲ, inquit, καὶ τὸ Γ. παρ' Ἀιολεῦσι καὶ Ἴωσι καὶ Δωριεῦσι καὶ Λάκωσι καὶ Βοιωτοῖς. οἷον ἄναξ γουάναξ, ἔλενα γουέλενα. ἕπαξ

δὲ παρ' Ἀλκαίου τὸ ῥήξεις γουρήξεις εἴρηται. Perspicuum est, nihil aliud esse hoc additamentum, quam βου ἐπιτατικόν.

* Γουροῦνις. Tzetz. Chil. XII, 514 annotat Kiessling: 'grunnius, sus, porcus, vide Dufresne.'

* Γοῦτος· ληκύνθου εἶδος. Etym. M. pag. 238, 55; Etym. Gud. pag. 128, 52.

Γράβιον. Lexicon illud ap. Albert. ad Hesych., quod laudat Schneid., est Zonaræ pag. 453.

Γραμματηφόρος. Hanc vocem Schneid. ex uno Zosimi loco laudat, sed corruptam censet pro γραμματηφόρος. Tzetz. Epist. pag. 524, l. 2, Kiessling γραμματηφόρος sine var. lect. Theognostus in Anecd. Bekk. 1356 γραμματηφόρος, obvio apud recentiores scribendi errore, quum η et ι idem sonarent. Dio Cassius multis quidem locis γραμματοφόρος, sed uno, pag. 1312, 4, γραμματηφόρος sine var. lect. Sturzius ad hunc locum citat Lobeck Parerg. ad. Phryn. pag. 682, unde plura hujus formæ exempla discuntur.

Γραμματοεισαγωγεύς. Schneider de hac voce dubitat. Versio septuagintavir. Deut. I, 15: κατέστησα.... χιλιάρχους.... καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. XVI, 18: κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς ποιήσεις σευνηθῆ ἐν ταῖς πόλεσι. XXXI, 28: τοὺς κριτὰς ὑμῶν καὶ τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν. Cfr. Zonar. Lexic. pag. 450, γραμματοεισαγωγεῖς· ἐκβιαστάς, παιδευτάς. Editor Zonaræ, unde locos illos Deut. sumpsit, vertit: Litterarum publicarum promulgatores, exactores.

Γρασόβης. Schneider e Schol. Aristoph. Pac. 812. Sed Zonar. pag. 451 γραισοβῆς.

Γράσος· μωρός, Zonar. pag. 451, qui propriam hujus vocis significationem non omittit. Consentit Cyrillus. Hesychius γράσων, μωρέ, ἀνούστατε. Sed Suidas rectius: γράσων ἄνθρωπος, ὁ δύσοσμος.

Γράφω. Perf. γεγράφηκα, Tzetz. Chil. III. 939.

Γρεῦς. i. q. γραῦς. Anecd. Bekk. pag. 1236.

- * *Γρήνη ἄνθη σύμμικτα.* Etym. M. pag. 241, 13.
- * *Γρήτης, ὁ βυρσεύς,* Zonar. pag. 451, et mox infra *γρίντης, ὁ ὑβριστής;* sed pag. 452 *γριντίς s. γριντής, ὁ οὐρανός; γρίνος, τὸ δέρμα.* Cyrillus *γρίτης, ὁ βυρσεύς, γρίντης, ὁ ὑβριστής.* Hesychius *γρήντις, βυρσεύς. γρίνος, δέρμα.* Eustath. Odys. 1926, 52 *γρίντης, ὁ γριπέύς.* Suidas *γρήτυς, ὁ βυρσεύς.* Perspicuum est, *γρίνος* dictum esse pro *ρίνος*, unde analogice formari possit *γρίντης* i. q. *βυρσεύς.*
- Γρίπισμα* ποτικὸν ζήτημα ἢ ἐπιτραπέζιον ἄσμα, Zon. 455. Cfr. Schneider in *γριπέω.* Eandem glossam Cyrillus ad *γρίψισμα.* Legendum fortasse *γρίψισμα* s. *γρίψημα.*
- Γρόνθος.* Locis laudatis adde Phot. Lexic. pag. 351; Hesych. s. v. *πύξ;* Moeris Attic. pag. 323 *πύξ Ἀττικῶς, γρόνθος Ἑλληνικῶς,* quo loco cfr. Sallier. Spanheim. ad Aristoph. Ran. 555 emendat *γρόθθος.* Vix probo.
- Γρύλλος, i. q. γρουλλισμός.* Tzetz. Chil. X, 80: *ὄσος ὁ γρύλλος παρ' αὐτῶν, ἢ βόρβορος δὲ πόση.* Ap. eundem in inscript. hist. 418, Chil. XII, legitur * *γρουλλίδιον,* porculus.
- Γρουνός.* Paulo aliter, quam Schneider, qui de titione explicat, Zonar. pag. 452: *γρουνοὶ χορμοὶ δρούνες* (sic) ἢ τὰ τῶν γερανδρῶν ξύλα. Etym. M. pag. 241, 54: *γρουνοὶ χορμοὶ δρούνοι τινὲς ὄντες..... ἢ γρουνοὶ τὰ τῶν γερανδρῶν ξύλα..... στέλεχος, δαλός. Ανκόφρων.* Cyrillus *γρουνοὶ.* Locus Lycophronis est v. 86, ubi Scholia etiam Homeri locum afferunt, *γρουνὸν μὲν δαίοντο,* quem habet Etym. M. atque inter fragmenta recepit Wolfius pag. 434.
- Γρουπαίετος.* Schneider *ἀμαρτύρος.* Ap. Aristoph. Ran. 955 Euripides hanc vocem inter sesquipedalia Æschyli verba recenset. Verum in fabulis Æschyli, quæ ad nos pervenerunt, non legitur.
- * *Γρουπανίζω, i. q. γρουπαίνω.* Antiphon. ap. Etym. M. pag. 242, 8; Cyrill.; Zonar. pag. 456. Cfr. Suid. s. v.

Γρούσσων. Ita Schneider emendat in Eustathio *προγρίσσων.*

Repugnat series verborum, ubi quatuor voces a syllaba *γρι* incipientes junguntur. Zonar. pag. 452: *πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς γρι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ι γράφεται, οἶον γριντίς.... γρίνος.... γρίσων, ὁ χοῖρος; et infra γρίσσων, ὁ χοῖρος.* Eadem, quæ Zonar., habet Etym. M. pag. 441, 49. Hesych. *γρισῶν* (sic.) ὄς.

* *Γρυτάρης*, scrutarius. Schol. Aristoph. Plut. 17. Sed vide Hemsterh. ad hunc locum.

* *Γρυῶν* τὸ προσφωνῶ. Zonar. 456.

* *Γυνήτης* *χολός* Theognost. in Anecd. Bekk. pag. 1359.

Γύη, *γύον*, et *γύης*, s. *γύη* etc. de mensurâ ap. Schol. Od. H, 113: *γύη μέτρον γῆς ὃ δὲ γύης δύο στάδια ἔχει.* Aliud Schol. ad eundem locum *γύης.* Schol. Od. Σ, 374 *γύον μέτρον γῆς.* Cfr. Zonar. pag. 457.

Γυιαρκής. Passivam hujus vocis significationem Schneider confirmat Pind. Pyth. III, 12. Verum hoc loco active ponitur.

Γυμνητεύω. Nicetæ adde Dion. Cass. 514, 88.

* *Γυμπάνειν* τὸ σισπᾶν καὶ φρίττειν καὶ τρομαίνειν. Anecd. Bekk. 228, 20.

Γυναικίας. Schneid. *ἀμαρτύρωσ.* Vide Tzetz. Chil. III, 413. Cfr. Schol. Odys. A. 224.

Γυναικοῖέραξ. Adde Zonar. pag. 457.

* *Γυπιαῖος*, i. q. *γύπιος*, Tzetz. Chil. XII, inscript. hist. 439. Alia forma, Schneidero æque ignota, legitur ap. Phot. Bibl. pag. 137, b, 15, ut cognomen Apollinis, a pastore inditum, quod se vulturum ope ab interitu Apollo servasset.

* *Γωνιακός*, i. q. *γωνιαῖος.* Schol. Aristoph. Plut. 1060.

Skoleefterretninger.

Om Lærerne.

Indtil Slutningen af Skoleaaret 1ste October 1829 — 1ste October 1830 var Skolens Lærerpersonale følgende: Rector, Prof. og Mag. *Laurits Severin Lund*; Overlærer *Peder Daniel Wohnsen*; Adjuncterne *Johan Christian Simony*, *Niels Ussing*, *Peder Daniel Kruse*; Timelærerne *Christen Möller* og *Emanuel Borris*. Imellem disse havde Fagene været saaledes fordeelte: Prof. Lund: Græsk og Hebraisk i 4de Classe, Fransk i 3die og 4de Classe; Overlærer Wohnsen: Latin i de 2 överste og Dansk i de 3 överste Classer, Adjunct Simony: Latin i de 2 nederste Classer; Adjunct Ussing: Historie og Geographie i alle Classer, og Tydsk i 3die Classe, og tillige som Timelærer: Mathematik i de tre överste Classer; Adjunct Kruse: Religion i alle Classer; Græsk i 2den og 3die Classe, Tydsk i 4de Classe og Fransk i 2den Classe; Timelærer Möller: Calligraphie i de 3 nederste Classer, og Dansk og Regning i 1ste Classe; Timelærer Borris: Tegning i de 2 nederste Classer. Da Rector, efter derom allerunderdanigst indgivet Ansøgning, var ved allernaadigst Resolution af 28 September 1830 bleven entlediget i Naade med Pension

efter 49 Aars Tjeneste i Skolefaget; vedblev han at fungere som Rector, indtil forrige Overlærer ved Slagelse lærde Skole *Hans Morten Flemmer*, der ved allernaadigst Resolution af 15 November 1830 var beskikket til hans Eftermand, kunde tiltræde sit Embede. Dette skete den 6te Dec. s. A., hvorpaa han den 9 Mai 1831 blev höitidelig indsat i sit Embede ved en latinsk Tale af Stiftets Biskop, Höiærværdige Herr Paludan Möller, Ridder af Dannebrog.

Denne Forandring i Lærepersonalet medførte den Forandring i Fagfordelingen, at Overlærer Wohusen afgav til Rector 9 latinske Timer i överste Classe, til Adjunct Kruse de danske Timer i de 2 överste Classer, til Adjunct Ussing de danske Timer i 2den Classe; hvorimod han overtog Religionsunderviisningen i de 2 överste Classer, foruden de 5 Timer Latin i överste og 12 Timer Latin i 3die Classe, som han vedblev at læse. Adjunct Kruse overtog hele den franske Underviisning, Dansk i de 2 överste Classer, og Hebraisk, som hidtil var læst blot i överste Classe, saavel i denne, som i den 3die Classe, hvor det nu blev indført. Derimod afgav han de græske Timer i 2den og 3die Classe, som tilligemed den græske Underviisning i överste Classe overtoges af Rector. I de övrige Læreres Fagfordeling skete ingen videre Forandring, end at Adjunct Ussing foruden sine forrige Fag overtog Dansk i 2den Classe, og tillige Tydsk sammesteds, hvormed forhen först begyndtes i 3die Claste. Hidindtil havde alle

Classerne i Almindelighed nydt 7 Timers Underviisning dagligt, hvorved vilde udkomme et Antal af 168 Underviisningstimer ugentligt. Af disse bleve 37 Timer ugentligt besørgede af Timelærere. Men da de övrige 131 Timer ikke uden Vanskelighed kunde bestrides af 5 faste Lærere, havde man i adskillige Fag combineret tvende eller $1\frac{1}{2}$ Classe, hvorved besparedes saamange Timer, at ingen af de faste Lærere behövede at læse mere end 4 Timer dagligt. Men da Uciligheden ved at lade tvende Classers Disciple nyde Underviisning under Eet i enkelte Fag, længe var bleven fölt, troede nærværende Rector, at man hellere burde indskrænke Timerne for nederste Classe, hvor 7 Timers Stillesiddende paa Skolen foruden Forberedelsen hjemme kunde synes at være formeget. Ved at indskrænke Underviisningen for nederste Classe til 5 á 6 Timer dagligt, har man nu opnaaet, at man, uden nogensinde at combinere tvende Classer, ikke behöover at paalægge nogen af Skolens faste Lærere mere end 4 Timer dagligt.

Disse Forandringer og Bestemmelser bleve approberede af den kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler ved Resolution af 18 Dec. 1830.

Da Underviisning ifölge den kongelige Directions Resolution af 19 Marts 1831 blev indfört i Skolen den 1ste Mai 1831, bevirkedes herved nogen, skjönt ikke væsentlig Forandring i Lectionstabellen. Til Lærer i Gymnastik og Svömning blev af Directionen antaget Premierlieu-

tenant Ferdinand Vilhelm v. Würtzen af det her cantonerende Regiment lette Dragoner. De sædvanlige gymnastiske Övelser foretages i Skolegaarden, som til den Ende er planeret og belagt med Gruus. Til Svømmeövelserne har Kjöbmand Qvitzau her i Byen viist Skolen den Forekommenhed, uden mindste Godtgjörelse at overlade den til Afbenyttelse et ham tilhørende Stykke Eng ved Fjorden, og at besörge en Svømmebro og Pram indrettede paa den mindst bekostelige Maade. Til at foretage gymnastiske Övelser under Tag i den haardeste Vintertid eller i ondt Veir kunde intet passende Locale udfindes. For at vinde Tid og dække Udgifterne ved den gymnastiske Underviisning, vil ifölge Directionens Resolution af 29 Januar d. A. Tegneunderviisningen ved Skoleaarets Udgang ophöre, og Tegnælærer Borris fratræde.

Man aftrykker her den ved Directionens Resolution af 14 Mai d. A. approberede Lectionstabel, for at give et Overblik over Fagfordelingen, Skoletiden, Antallet af de til enhver Underviisningsgreen bestemte Timer etc. Lærernes Navne betegnes ved Begyndelsesbogstaverne, F, W, S, U, K, M.

Lectionstabel for Randers lærde Skole.

<i>Timer.</i>	<i>Classer.</i>	<i>Mandag.</i>		<i>Tirsdag.</i>		<i>Onsdag.</i>		<i>Torsdag.</i>		<i>Fredag.</i>		<i>Lövrday.</i>	
8—9.	4	Latin.	F.	Latin.	F.	Lat. Stiiil.	F.	Lat. Stiiil.	F.	Latin.	F.	Latin.	F.
	3	Historie.	U.	Geographie.	U.	Fransk.	K.	Geographie.	U.	Fransk.	K.	Hebraisk.	K.
	2	Religion	K.	Fransk.	K.	Latin.	S.	Fransk.	K.	Latin.	S.	Tydsck.	U.
	1	Latin.	S.	Latin.	S.	Historie.	U.	Latin.	S.	Geographie.	U.	Latin.	S.
9—10.	4	Historie	U.	Geographie.	U.	Historie	U.	Geographie	U.	Historie.	U.	Hebraisk.	K.
	3	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.
	2	Latin.	S.	Latin.	S.	Religion.	K.	Latin.	S.	Religion.	K.	Latin.	S.
	1	Religion.	K.	Religion.	K.	Latin.	S.	Religion.	K.	Latin.	S.	Historie.	U.
10—11.	4	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.
	3	Latin.	W.	Latin.	W.	Latin.	W.	Latin.	W.	Latin.	W.	Latin.	W.
	2	Dansk.	U.	Arithmetik.	U.	Regning.	U.	Dansk.	U.	Arithmetik.	U.	Regning.	U.
	1	Regning.	M.	Regning.	M.	Regning.	M.	Calligraphie.	M.	Calligraphie.	M.	Dansk.	M.
11—12.	4	Lat. Antiq vit.	W.	Religion.	W.	Latin.	W.	Religion.	W.	Latin.	W.	Religion.	W.
	3	—	—	—	—	—	—	Arithmetik.	U.	Geömetrie.	U.	Arithmetik.	U.
	2	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Geographie	F.	—	—	—	—	—	—
	1	Dansk.	M.	Dansk.	M.	Dansk	M.	—	—	—	—	—	—

Timer.	Classer.	Mandag.	Tirsdag.	Onsdag.	Torsdag.	Fredag.	Löverdag.
2—3.	4	Relig. (N. Test) W.	Latin. W.	Geometric. U.	Latin. W.	Geometric. U.	Græsk. F.
	3	Tydsk. U.	Geometric. U.	Religion. W.	Calligraphie. M.	Religion. W.	Religion. W.
	2	Lat. Stiiil. S.	Calligraphie. M.	Lat. Stiiil. S.	Historic. U.	Lat. Stiiil. S.	Historic. U.
	1	Calligraphie M.	Latin. S.	Calligraphie. M.	Latin. M.	Regning. M.	Latin. S.
3—4.	4	Arithmetik. U.	Tydsk. K.	Dansk. K.	Fransk. K.	Dansk. K.	Fransk. K.
	3	Lat. Stiiil. W.	Lat. Stiiil. W.	Lat. Stiiil. W.	Lat. Stiiil. W.	Lat. Gramm. W.	Lat. Antiquit. W.
	2	Fransk. K.	Lat. Gram. S.	Tydsk. U.	Lat. Gramm. S.	Geographic. U.	Lat. Gramm. S.
	1	Latin. S.	Calligraphie. M.	Latin. S.	Historic. U.	Latin. S.	Geographic. U.
4—5.	4	Lat. Stiiil. F.	Lat. Gramm. F.	Hebraisk. K.	Arithmetik. U.	Tydsk. K.	Dansk. K.
	3	Fransk. K.	Dansk. K.	Historic. U.	Dansk. K.	Historic. U.	Tydsk. U.
	2	Historic. U.	Calligraphie. M.	Græsk. F.	Græsk. F.	Græsk. F.	Calligraphie. M.
	1	—	—	—	—	—	—

Gymnastik i Sommermaanederne alle Classer fra 6-8 Tirsdag, Torsdag og Löverdag Eftermiddag; i Vintermaanederne de to nederste Classer fra 11-12 de tre sidste Dage i Ugen, og de to överste Classer den samme Tid de tre förste Dage i Ugen.

NB. I Vintermaanederne henlægges Overlärer Wohnsens Timer fra 11—12 i överste Classe de 3 förste Dage i Ugen til 4—5, og Rectors og Adjunct Kruses Timer sammesteds i disse Dage fra 4-5 til 7-8 Formiddag.

Disciplene.

Ved indeværende Skoleaars Begyndelse var Disciplenes Antal 18, fordeelte i 3 Classer, i det 1ste Classe havde været nedlagt siden 1ste October 1829. Denne blev efter Directionens Resolution af 18 Dec. 1830 oprettet paa ny fra Nytaar af, i det 6 nye Disciple bleve optagne i Skolen, hvortil den 1ste April kom 9 andre, saa at den samtlige Frequents nu er 33, nemlig 6 i överste og 9 i hver af de övrige 3 Classer. En Liste over samtlige Disciple aftrykkes Pag. 69 i den Orden, hvori de efter Censuren ved Qvartalsexamen i Slutningen af Juni Maaned sidde i deres respective Classer. For Disciplinens Opretholdelse og Flids Befordring ere trykte Skolelove indførte, Characterbögerne givne en mere hensigtsmæssig Indretning, og Qvartalsexamina regelmæssig afholdte.

Liste over Disciplene i Randers lærde Skole.

IV Classe.

1. *Lars Tönnes Frederik Ravn*, Sön af Pastor Ravn i Dalbyneder ved Randers.
2. *Christian Valdemar Selmer*, Sön af Kjöbmand Selmer i Randers.
3. *Morten Mortensen Hassing*, Sön af Smedemester Mortensen Hassing i Hobroe.
4. *Meyer Marcus Meier*, Sön af Kjöbmand Meier i Randers.
5. *Otto Friis*, Sön af afdöde Pastor Friis i Aarslev.

6. *Hans Maus Fog*, Sön af Assessor Fog, Toldinspec-
teur i Randers.

III Classe.

1. *Lars Mammen Qvitzau*, Sön af Kjöbmand Qvitzau i
Randers.
2. *Gottfred Caspersen*, Sön af Kjöbmand Caspersen i
Randers.
3. *Balthaser Christopher Böggild*, Sön af Kjöbmand
Böggild i Aalborg.
4. *Frederik Skjold Neckelmann*, Sön af Cancellieraad
Neckelmann, Borgermester i Randers.
5. *Povel Christian Sinding*, Sön af Skolelærer Sinding
i Alsted ved Soröe.
6. *Niels Anthon Amitzböll*, Sön af Procurator Amitz-
böll i Randers.
7. *Jörgen Möller*, Sön af afdöde Kjöbmand Möller i
Randers.
8. *Anders Rudolf Jensen*, Sön af Procurator Jensen i
Randers.
9. *Jacob Henrik Jörgensen*, Sön af Cancelliraad Di-
strictschirurg Jörgensen i Randers.

II Classe.

1. *Tomas Neergaard Wesenberg*, Sön af Krigsraad
Herredsfoged Wesenberg ved Randers.
2. *Carl Diderik Lorentz*, Sön af Kammerherre Lorentz,
Antmand over Randers Amt.

3. *Christen Evaldsen*, Søn af Skipper Evaldsen i Randers.
4. *Wichmann Blauenfeldt*, Søn af Organist og Stadsmusicus Blauenfeldt i Randers.
5. *Michal Simon*, Søn af Kjøbmand Simon i Randers.
6. *Christian Frederik Cai Reiersen*, Søn af Cancelliraad Herredsfoged Reiersen i Randers.
7. *Njels Njelsen Bay*, ustuderende, Søn af Kjøbmand Bay i Randers.
8. *Christian Jacob Bernt Engelsted Blicher*, ustuderende, Søn af Major i Artilleriet v. Blicher, Batteribrigadecommandeur og Høistcommanderende Artillerieofficer i Nørrejylland.
9. *Carl Peter Nicolai Lambrecht*, Søn af afdøde Krigsraad, By- og Herredsfoged Lambrecht i Rønne paa Bornholm.

I Classe.

1. *Rasmus Knudsen*, Søn af Skibscapitain og Dannebrogsmænd Knudsen ved Grenaae.
2. *Leveng Wulff*, Søn af Kjøbmand Wulff i Randers.
3. *Carl Rasmus Maro Amiztböll*, Broder til No. 6 i 3 Classe.
4. *Jean Jaques Holm*, Søn af Regimentschirurg Holm i Randers.
5. *Nicolai Andersen*, Søn af Hospitalsforstander og Landvæsenscommisair Andersen i Randers.
6. *Jens Matthias Blicher*, Broder til No. 8 i 2 Classe.

7. *Jens Christian Ferløw*, Søn af Veipiqueur Ferløw i Randers.
8. *Gottfred Caspersen Faith*, Søn af Apotheker Faith i Randers.
9. *Cristen Sörensen*, Søn af Kjøbmand Sörensen i Randers.

En Plan at oprette en Forberedelsesclasse, hvorom en af Skolens Lærere, i Forventning af den kongelige Directions Approbation, for nogen Tid siden lod udgaae en Bekjendsgjørelse, er det endnu ikke lykkedes at realisere. Hensigten med denne Classe, der var bestemt til at skulle optage fra 6 á 7 Aar, og at forberede dem til at komme i Skolens nederste Classe, var den at afhjælpe et Savn, som baade Forældre og Skolen ofte maa føle; hine i det de savne en Leilighed til, for en billig Betaling at skaffe deres Börn Forberedelse, eftersom Borger-skolen maa have en anden Bestemmelse, til lærd Underviisning; og denne i det der ikke sjældent anmeldes til den Disciple, der, skjönt allerede langt over det 10de Aar, dog enten slet ikke ere forberedede, eller have modtaget en saa hensigtsløs og uordentlig Forberedelse, at man ikke veed, hvad man skal gjøre med dem, og maa være glad, om man först kan faae dem til at glemme det Meste af det forvirrede Kundskabsstof, som de maaskee have anvendt 3 á 4 Aar paa at samle. Ved en Forberedelsesclasse, der blev bragt i Forbindelse med Skolen derved, at een eller flere af Skolens Lærere der underviste med

stadigt Hensyn til Börnens Bestemmelse at optages i Skolens nederste Classe, og at Overopsynet førtes af Skolens Rector paa samme Maade som med Skolens egentlige Disciple, vilde Forældrene have al den Garanti, som det er muligt at give, og Skolen havde den Glæde at kunne opdrage sig en flink Discipel af mangt et Barn, der nu hele sin Skolegang föler de sörgelige Virkninger af en forkeert, eller i det Mindste med Skolens Plan uoverenssømmende Præliminærunderviisning. Man behöver ikke i mange Aar at have været Lærer eller Opdrager for at bemærke, hvor ofte de herligste Anlæg slöves og de ringere vækkes og fremhiælpes netop ved den *allerförste* Underviisnings mere eller mindre hensigtsmæssige Indretning. Det synes altsaa ikke overflödigt at henvende Forældres og Værgers Opmærksomhed paa en paatænt Foranstaltning, hvorved Skolen troer, at der vilde vel sörges for alle Parter.

Om Lære- og Læseböger.

I det Hele bruges de samme Lære- og Læseböger som i forrige Skoleaar, dog saaledes at Lindbergs hebraiske, Hjorts tyske og Deichmanns franske Grammatiker ere indförte istedetfor Danzii, Reislers og Reidingers. Saa er og Rabeks "*danske Stil*" autoriseret at bruges ved den danske Underviisning. De latinske og græske Forfattere, som i indeværende Skoleaar ere blevne læste eller repeterede, ere fölgende:

I 4de Classe Horatses Epistler, Ars poetica, og Odernes 2de første Böger; Virgils Ænæide, 1ste, 2den og 6te Bog. Terentses Skuespil med Undtagelse af Phormio og Hecuba; de 2 første Böger af Ciceros Skrift om Taleren; Ciceros Taler mod Catilina, for Roscius Amerinus; † for det maniliske Lovforslag, for Milo, for Archias, for Ligarius, for Deiotarus; de 5 første Böger af Livius. 10 Böger af Homers Iliade; Herodots 2den Bog; de 2 første Böger af Xenophons Anabasis, de to første Böger af sammes Memorabilia Socratis; Plutarchs Camillus; Platos Crito og Apologie for Socrates; Johannes's Evangelium.

I 3die Classe Virgils Ænæide 1ste 2den og 6te Bog og af Cæsars galliske Krig de 4 første Böger. Homers Iliade, 1ste og 19de Bog; de to første Böger af Xenophons Anabasis.

I 2den Classe Cornelius og Justinus; Blochs græske Læsebog.

I 1ste Classe ikke Græsk, og Underviisningen i Latin har for største Delen maattet indskrænke sig til Grammatiken.

Skolens Bygninger, Bibliothek, Inventarium.

Efter Höigunstig Resolution under 14 Mai d. A. af den Kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler have Skolens Bygninger i Löbet af Sommeren været underkastede en Hovedreparation paa Skolekassens Regning, eftersom Randers Kirke, der er forpligtet til at

vedligeholde Skolebygningerne, ikke formaaede at udrede de betydelige Udgifter, som denne Reparation medførte. Ligesom Skolen saaledes glæder sig ved at have gjenvundet et smukt og værdigt Udvortes, saaledes er ogsaa dens Inventarium af Cathedere, Borde, Bænke o. s. v. ved den Kongelige Directions Bevaagenhed deels blevne reparerede, deels gjorte af ny, hvorved Læseværelserne have erholdt et muntre og lysere Udseende. Især er vundet et særdeles smukt Læseværelse for 4de Classe derved, at Bibliotheket er blevet ordnet og forfløttet til den mindst smukke, men for Bøgernes Opstilling meest bequemme Læsestue, hvorved den forrige Bibliotheksal kunde for Fremtiden bruges som Læseværelse.

Bibliotheket har modtaget en betydelig Forøgelse, i det en Deel vigtige Værker, meest Hovedudgaver af Classikerne ere med den Kongelige Directions Approbation anskaffede for Skolekassens Regning, forsaavidt Bibliothekets egne Indtægter, omtrent 30 Rbdr. aarligt, ikke vare tilstrækkelige. For at fremme den geographiske Underviisning ere ligeledes for Skolekassens Regning med den Kongelige Directions Approbation anskaffede Krümmers Hand- und Wandcharten, hidtil bestaaende af 17 Korter, hver omtrent 2 Al. i Quadrat, og 20 Korter i sædvanligt Format.

Da ikke alle Regningerne betræffende Skolebygningernes og Inventariets Reparation, de gymnastiske Apparaters Anskaffelse, og Bibliothekets Forøgelse, endnu ere

indkomne, kan disse extraordinaire Udgifters Beløb ikke angives bestemt, men anslaaes omtrent til en Sum af 1000 Rbdr.

Ligesom det af det foregaaende vil fremgaae, hvormegen Grund Skolen har til med underdanig Taknemmelighed at erkjende saa mange Beviser paa sine Foresattes gunstige Bevaagenhed, saaledes glæder den sig ogsaa ved at have modtaget ikke faae utvetydige Beviser paa Publicums Tillid og Deeltagelse, og haaber at være istand til ogsaa for Fremtiden ved Læreres og Disciples forenede Bestræbelser, at fyldestgjøre de Fordringer, som man med Rette kan gjøre til en offentlig Stiftelse af saadan Vigtighed, og svare til de gunstige Forventninger, som den allerede maatte have opvakt om sig. I det undertegnede Rector herved offentlig med Taknemmelighed erkjender sine brave Medlæreres redelige Bestræbelser for at fremme Skolens Vel, og de mange Beviser paa personlig Velvillie og Redebonhed til, med ham, den for dem fremmede og ukjendte, enig at stræbe til det samme Maal, er det ham en ligesaa kjær Pligt at kunne bevidne den største Deel af Skolens Disciple sin Tak for den Glæde og Opmuntring til hans Arbeide, som de ved Flid og Sædelighed have forskaffet ham. De have ikke misforstaaet hans alvorlige, stundom strænge Opfordringer til at betragte de gyldne Ungdomsaar som bestemte ikke til flygtig Tant,

men til Forberedelse paa Livets Alvor. I Manddommens Aar ville de tilfulde fatte Betydningen af denne Opfordring; og vel hver den, som har fulgt den.

Randers den 20 Juli 1831.

H. M. Flemmer.

Den offentlige Examen

i

Randers lærde Skole.

for Aaret 1831

foretages i følgende Orden.

Torsdagen den 8 September.

Kl. 8 — 12. IV Cl. Latin.
— 3 — 6. III Cl. Mathematik.

Fredagen den 9 September.

Kl. 9 — 12. IV Cl. Græsk.
— 3 — 6. III Cl. Historie og Geographie.

Løvdagen den 10 September.

Kl. 8 — 12. III Cl. Græsk.
— 3 — 6. IV Cl. Historie og Geographie.

Mandagen den 12 September.

Kl. 8 — 12. IV, III og II Cl. Latinsk Stil.
— 2 — 5. IV, III og II Cl. Arithmetik og Fransk
Udarbeidelse.
— 2 — 4. I Cl. Calligraphie.

Tirsdagen den 13 September.

Kl. 8 — 11. Samtlige Classer Historisk Udarbeidelse.
— 11 — 12. III Cl. Calligraphie.

Kl. 2 — 5. IV og III Cl. Geometrisk og Tydsk Udar-
beidelse.

— 2 — 4. II Cl. Calligraphie.

Onsdagen den 14 September.

Kl. 8 — 11. Samtlige Classer Religionsudarbeidelse.

— 3 — 6. III, II og I Cl. Dansk, mundtlig.

Torsdagen den 15 September.

Kl. 9 — 12. II Cl. Græsk og Fransk.

— 3 — 6. IV Cl. Mathematik.

Fredagen den 16 September.

Kl. 8 — 12. IV Cl. Religion og Hebraisk.

— 3 — 7. II og I Cl. Historie og Geographie.

Løverdagen den 17 September.

Kl. 9 — 12. III Cl. Latin.

— 3 — 6. IV Cl. Fransk og Tydsk.

Mandagen den 19 September.

Kl. 9 — 11. II Cl. Latin.

— 11 — 12. IV Cl. Dansk.

— 3 — 7. II og I Cl. Religion.

Tirsdagen den 20 September.

Kl. 9 — 11. I Cl. Latin.

— 11 — 12. II Cl. Tydsk.

— 3 — 6. III Cl. Fransk og Tydsk.

Onsdagen den 21 September.

Kl. 8 — 12. III Cl. Religion og Hebraisk.

— 3 — 4½. II Cl. Mathematik.

— 4½ — 6. Samtlige Classer Gymnastik.

De 3 næste Dage bestemmes til Prøve for de nyanmeldte Disciple. Mandagen den 26 September afholdes Censuren. Löverdagen den 1 October foretages Translocationen, hvorpaa Underviisningen samme Dag tager sin Begyndelse.

Disciplenes Fædre og Værger, samt Videnskabernes og Skolens Velyndere i Almindelighed indbydes herved ærbødigst til at overvære de mundtlige Prøver, saa ofte deres Leilighed maatte tillade det, og hædre og opmuntre Skolen med deres Nærværelse.

Randers den 10 August 1831.

H. M. Flemmer.

Paa Grund af Forfatterens Fraværelse fra Trykkestedet have en Mængde betydelige Trykfeil indsneget sig, uagtet Bogtrykkerens Løfte at sørge for nøiagtig Correctur. Formedelst Mangel paa græske Typer i Bogtrykkeriet i Randers, kunne Trykfeilene i den egentlige Afhandling først rettes i næste Hefte; de betydeligste i Fortalen og Skole-efterretningerne ere følgende:

- Pag. 5. Lin. 5 fra neden: tauta l. tanta.
— 5. sidste Lin.: efter defendere begynder ingen ny Linie.
- Pag. 6. L. 11. inter suum l. suum inter.
— 6. — 14. ut l. est.
— 6. — 15. explicarem og agerem l. explicare og agere.
- Pag. 7. L. 2. Ved neqve begyndes en ny Linie.
— 7. — 9. cumparata l. comparata.
— 7. — 27. vestra l. vestri vestra.
- Pag. 8. L. 8. talia audiant l. talia sentiant et puerorum
qui talia audiant.
- Pag. 9. L. 3. corrahorant l. corroborant.
— 9. — 16. spectat l. spectet.
- Pag. 10. L. 2. pauperes l. et pauperes.
— 10. — 6. omnes vitæ l. per omnes vitæ.
— 10. — 14. trausierunt l. transierunt.
- Pag. 65. L. 5 fra neden: Underviisning, læs Underviisning
i Gymnastik og Svømning.
- Pag. 70. L. 4 fra neden: Tomas l. Thomas.
- Pag. 72. L. 5. Cristen l. Christen.
— 72. — 10. Bekjendsgjørelse l. Bekjendtgjørelse.
— 72. — 12. optage fra l. optage Börn fra.
— 72. — 16 og 17. Eorberedelse — Underviisning, l. Forberedelse tillærd Underviisning, eftersom etc.
- Pag. 73. L. 9. eenssemvende l. eensstemvende.
— 73. — 22. Reidingers l. Meidingers.
— 73. — 23. Rabeks l. Rahbeks.
- Pag. 74. L. 2 og 12. Ænæide l. Æneide.
— 74. — 18. 1 Classe ikke l. 1 Classe læses ikke.
- Pag. 78. L. 6. fra neden: Arithmetik l. Arithmetisk.
-